

BÁO - QUẢN

N° 150
Rue Lagrandière
SAIGON

Directeur :
Đào-trình-Nhật

M. Nha
mai

tuần báo ra thứ bảy

GIÁ MỖI

1 năm.....	7 \$ 00
6 tháng.....	3 60
3 tháng.....	1 80
1 tháng.....	0 60

Abonnement administratif :
10 \$ 00 par an

SAMEDI 13 AOÛT 1938 — **N° 48** — 20 TRƯỞNG, MỖI SỔ 0 \$ 15

Trạng-su' LÊ-VĂN-KIM

— Xứ ta nên có ban thẩm án 12
ông tòa dân cử như bên Pháp

XÀI 1 CẮT, ÔM 1 CÔ

PHÒNG-SỰ GÁI NHẢY
CỦA TUYẾN - QUANG

NGA-NHỰT CHIẾN TRANH

Mặc dầu Nga có 3 thứ khí-giói oai-hi p là thành
sắt, tàu ngầm, máy bay. Nhựt cũng không sợ

MẶT TRỜI! CHÚ MI CÓ TỘI

NHÀ KHOA HỌC BẢO RẰNG NHỮNG TAI NẠN XE LỬA
XE HƠI CHO TỚI GIẾT NHAU VÌ TÌNH TRONG
NĂM 1938 NÀY ĐỀU TẠI MẶT TRỜI LÀM RA

TẨY CHAY THẦN THÁNH

Sứ-Lương nữ-sĩ khuyên phụ-nữ Tàu tẩy chay
thần thánh để tiền cúng quảy đó giúp nước

STALINE ĐƯỢC DÂN
NGA « NỪNG ĐỎ »

**Trong tập báo này
bài nào cũng nên đọc**

Butson

Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến tận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ ti, tiền thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai kỹ với chén nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh nhạt trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một ống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đầu đầu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký hiệu Phật 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 143 Albert 1er Dakao; BÊNTRE Tân-Phanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-Thai. VINH LONG: Long-Hồ; LONG-XUYỀN: Hữu-Thái; SOG-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Mông-Hoa; CẦN-THƠ: Au petit gain; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hòa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quan.

Bán, sửa và cho mượn

Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ tùng thay vào các thứ máy đánh chữ

BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT-MÁY

Có thợ chuyên-môn khắc chữ bằng máy điện rất thần tình

TRẦN-NGUYỄN-CÁT

81, Bd Charner. — SAIGON. — Tél.: 21.289

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THAO-ĐU-ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

TRƯỜNG XE HƠI

của TRỊNH-HƯNG-NGÀU

95-95 bis rue Lagrandière - SAIGON Tél.: 20.425

66, rue Piquet - PHNOMPENH

Bảo kiết lấy giấy thi xe nhà, xe đồ v.v.

Giúp xét xe và có đường chạy

Làm mau và chỗ đáng tin cậy

MUA BÁN XE

◆ PHU-LƯU ◆

PHẠM-VĂN-VIÊN (PROPRIÉTAIRE)

Hãng chế tạo quốc kểu hiệu Phù-Lưu-Đại-lý giấy tân thời Hanoi và hộp dăm của các vị hoa-khôi — Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-kỳ — Valises — Cartables — Thuốc Lào

Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tính

BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,

Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bốn tiệm đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bốn tiệm rất cảm ơn, nay bốn tiệm xin báo cáo để quý thân chủ được rõ là bốn tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miệt hạn giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bốn tiệm ở tại Cần-thơ hay viết thư thẳng cho hãng chánh chúng tôi ở Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

23, Boulevard Gallieni - CANTHO 106 et 111, Rue Lagrandière - SAIGON

MỠI PHÁT MINH DỒI HÌNH NGU'ỒI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong đơn cử.

HỦI-HOÀ-TÊ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bệnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, lễ uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bệnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn dễ đau tê đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tinh, da xanh vàng mề, đầu hay chán vàng, ngồi làm việc thận hư, hễ uống vô thì thấy khỏe và công hiệu liền.

ĐỒI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20

Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40

Sưu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80

Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique - Saigon

Trang-su' LÊ-VĂN-KIM:

TRANG-SU' Lê-văn-Kim... Những người có dịp ra trước tụng-đình không ai không phải miễn phục cái tài biện-hộ luôn luôn có kết-quả rất mỹ-mãn của nhà hùng biện trẻ tuổi này.

Cái trán rộng của nhà thông thái, gương mặt ngó hòa nhã mà không kém vẻ tôn nghiêm, Trang-su' Kim, sau khi hồi rõ mục-dịch của tôi rồi, dùng cái giọng khi ôn hòa khi già giận nói một mạch, khiến cho tôi có cảm tưởng như nghe ông biện-hộ trước tòa đại-hình cho thân chủ ông vậy:

— Tôi đã đọc những bài phỏng-vấn của ông đăng trong mấy số báo MAI trước nói về những cái kỷ-niệm ngộ nghĩnh nhứt hay đáng phiến nhứt của trang-su', cùng là những chỗ khuyết-diểm bất công trong bộ máy tư pháp xứ này. Có mấy ông đồng-nghệp tây của tôi đã vui lòng kể lại. Bây giờ thì đến phiên tôi.

Mặc dầu trong mười mấy năm làm nghề biện-hộ ở Saigon tôi đã cãi cho không biết mấy muôn ngàn vụ mà kể, bây giờ tôi cũng không thể nào thuật lại cho ông nghe chừng một vụ nữa là, dầu cho vụ đó đến nay đã phai mờ hẳn trong trí nhớ của vị thân-chủ đã đóng vai tuồng chánh và nhờ tôi bình vực từ lâu rồi cũng vậy. Nói thế nghĩa là tôi coi sự bí mật (secret professionnel) của thân chủ tôi cũng như của tôi, thì bốn phần của tôi là nên giữ kín mới phải.

Lại nữa những bí mật nhà nghề còn gắt gao bắt buộc tôi phải kín miệng. Tuy vậy, tôi vẫn chịu lòng ông và xin ông vui lòng để tôi kể lại chừng một chuyện thôi, chắc ông nhận chớ?

Nhưng cái đó để về sau, vì nó chỉ là chuyện vui, vui thôi. Bây giờ thiết tưởng ta nên theo cuộc điều tra trong đời pháp luật như các ông đồng nghiệp và bạn tôi là Trang-su' Giacobbi bàn về vấn-đề sửa đổi cần kíp những chỗ khuyết-diểm bất công của cuộc tổ chức tòa án xứ ta hiện thời.

Đáng lý tôi chỉ nói tóm tắt cho ông đăng vào vài cột báo MAI cho gọn, vì báo ông ra mỗi tuần, phạm vi hẹp, khó mà đăng bài nói dông dài. Nhưng nó là vấn-đề rất hữu ích và tôi q an-hệ, tôi thà không bày tỏ ý kiến thì thôi chớ đã phát biểu thì phải nói cho kỹ, giải cho rõ, bàn cho rộng.

Phải bỏ ngay tòa đại hình mà thay nó là ban Thẩm án do 12 ông tòa dân cử như ở bên Pháp

Trang-su' Giacobbi đã bàn với ông một cách sơ lược hai chuyện này:

- 1.— Cải cách tòa Đại-hình.
- 2.— Làm lại bộ Luật-hộ.

Thêm vào bài ông đăng kỳ báo trước, tôi muốn bàn cho rộng giải cho rõ hơn nữa những điều ông Giacobbi nói sơ lược với ông để cho những người không từng quen biết pháp luật có thể hiểu dặng rõ ràng hơn. Rồi tôi sẽ nói đến hai sự cải cách khác rất quan hệ cho tòa án ở tỉnh lỵ mà tôi tin rằng bà con ta ở thôn quê rất bằng lòng:

3.— Để trang-su' được phép cãi trước các tòa nam án và tòa sơ thẩm ở mấy tỉnh miền Bắc, Trung-ky và Cao-miên.

4.— Bỏ hẳn các tòa lập kế tòa Bô và các quan tham biện làm chánh tòa, và thay đổi lập nên các tòa thiết thọ.

Những sự cải cách cần thiết cho tòa đại hình

Chiếu theo sắc lệnh ngày 16 Février 1921, cho đến mấy năm nay đây, bề người Pháp nào ở đây phạm tội phải ra trước tòa đại hình thì do ba ông chánh tòa chuyên nghiệp cùng 4 ông phụ thẩm do dân Pháp cử lên nghị xử. Còn nếu bị cáo là An-nam thì bị xử bởi ba ông chánh tòa với 2 ông Annam phụ thẩm.

Vậy thì tòa đại hình ở đây do 7 ông hợp lại, nếu là xử người Pháp và 5 ông nếu xử người Nam, có quyền nghị xử và tuyên án thông thả lắm. Khác hẳn bên Pháp, cái quyền nghị xử người ta chỉ dành riêng cho ban thẩm án cho 12 ông tòa dân cử lên

thời, còn tòa án gồm 3 ông chánh tòa chỉ dùng để dựa theo luật mà đọc án bị cáo trong hạn định từ mấy năm đến mấy năm, tùy theo tội nhẹ hay nặng, nếu ban thẩm án xét ra bị cáo có tội.

Trái lại ở đây chính mấy ông chánh tòa lại có cả quyền nghị xử như ban thẩm án.

Xem đó, ông đã thấy ngay hai cuộc tổ chức tòa án ở Pháp và ở Nam khác hẳn nhau như trời với vực phải không? Bởi thấy sự đó khó hiểu quá, người ta phải bắt buộc tự hỏi:

1') Tại sao người Pháp ở thuộc địa mỗi lần phạm tội phải ra trước tòa Đại-hình lại không được điểm phúc nghị xử bởi ban thẩm án gồm 12 ông tòa dân cử cho đặng công bình như ở Pháp. Tuy rằng ban thẩm án cũng bị dư luận bên Pháp công-kích đôi ba lần rằng còn bất công đôi chút. Nhưng ngày nào công lý thượng-quốc còn giữ cơ quan ấy thì dân Pháp ở đây càng ngạc nhiên sao họ không được cái may thấy sự công bằng như đồng bào họ ở bên cố-quốc.

2') Tại sao lại hề xử người Pháp thì phải có 4 ông tòa phụ thẩm còn người Nam thì chỉ có vốn vẹn 2 ông thôi?

Người ta vứt mất ban thẩm án nhưng muốn an ủi người Pháp, luật thêm vào 3 ông chánh tòa có bốn ông phụ thẩm cho họ khỏi bị chỉ - trích thôi. Còn bị cáo người Nam chỉ có 2 ông phụ thẩm ngồi bên 3 ông chánh tòa.

Đó là sự bất công của tòa án xứ ta từ 1935 trở lộn về trước.

Ba năm trở lại đây tòa án khác xưa. Ấy là tại chánh phủ truyền cho ty giám đốc tư pháp bãi đi 2 ông phụ thẩm trong số bốn ông bên phía người Pháp đặng bằng số quan tòa xử người Nam.

Coi qua trang 6

NHỰT HOA ĐÌNH CHIẾN?

Mới ngó cái quang cảnh mấy người nông-dân vui cười với binh-sĩ Nhựt như vậy, ai không tưởng là lúc Hoa-Nhựt đã đình-chiến và giao-hảo với nhau rồi.

Kỳ thật hai bên vẫn đang đánh nhau mà cảnh tượng này vẫn có.

Ấy là quang cảnh ở một miền thuộc tỉnh Hồ-bắc, đã thuộc quyền binh Nhựt trông coi trật tự, họ phải ra đồng bảo hộ cho nông-dân gặt lúa, khỏi bị bọn thổ-phỉ khuấy nhiễu cướp giết như trước. Chắc thấy những bông lúa do mồ hôi nước mắt của mình được nguyên vẹn, nên những người nông dân này vui cười, vì họ chỉ cần sao được an cư lạc nghiệp trước hết.

Chuyện Thiêm

có thân. Báu gì có thân ở xứ này như mình, để cho phải ngó thấy bao nhiêu sự đáng buồn, phải trải qua bao nhiêu nỗi bất công,

NẾU THÂN THẮNG ĐI DU HỌC

THEO sự tin tưởng sẵn có mà mình vô lực phản-động. CLĩ của Đông-phương mình vì có thân, mới có những sự ghen ghét nhau, ghen tương nhau. Tây-phương như Allen Kardec, đâm chém nhau, ám hại khuy-nh-Camille Flammarion thì trong vô-phúc lẫn nhau.

Trong không gian thỉnh thoảng thế giới nhơn loại vậy. Thế-giới hơ linh tức là cõi đời của thần thánh ma quỷ, vong linh của tất cả những người đã quá khứ.

Nếu vậy thì đất nước mình đây cũng như hết thấy chỗ khác, có hai thứ dân: dân người, hữu hình và dân thánh, vô hình.

Nhưng dân thánh ở những đất nước khoa-học văn-minh, chắc bị bạc-dãi, vì phần đông người ta không tin có quỷ thần nữa rồi.

Trái lại, dân thánh ở xứ mình sung sướng đủ thứ.

Thật vậy, tiếng là cùng dân một đất nước, nhưng các ngài khỏi phải lo chạy đóng giấy thân hay sưu thuế chi.

Nhà Phật nói: « Hữn thân, hữn khở », các ngài dân thanh không có cái khổ đó, vì các ngài không chứng.

Vài hàng trán trong...

« MAI » ra thẩm thoát đã dày niên. Còn lắm ngài mua chừa trà tiền. Nhấn hơi tri-giao trong sáu tỉnh. Xá gì thữ-khoan nhớ hay quên?

M.

Hội S. A. M. I. P. I. C. và hội « Đồng xu học sanh » của bạn đồng nghiệp Điện-Tin lập ra mấy lúc nay cốt hỏ hào quyn tiền để cứu giúp anh em du học, thấy sao không mấy ai mận mà sốt sắng. Rốt lại, chắc hẳn cái việc muốn làm của hai cơ-quan ấy thất bại, rồi lần hồi chôn lấp ở dưới đáy trí nhớ của người ta.

Trong khi đó, một ngôi chùa Trường-thanh nhô con, thuở nay chẳng có ai biết, nhưng từ hôm được quan Thống-đốc mặc lễ-phục tới thấp nhang xá xá, rồi người ta mở ra cuộc quyn, thăm thoắt có vài tháng đã quyn được sáu bảy ngàn đồng bạc. Những ông trợc-phủ và biện-lân, không chịu mở hồ bao quyn giúp cho người lấy nữa lên, nhưng hơn hỏ quyn giúp cho thần có bạc chực. Vô số ông tây bà đầm cũng quyn nữa.

Bởi vậy chúng tôi bắt phải ngậm ngùi suy nghĩ: Phải chỉ thần thánh cũng đi du-học, thì người ta đã cho qua tây được nhiều và sẽ vui lòng tiếp tế mãi. Còn dân người thì mặc kệ. — M

Một vị phước tinh cho bệnh nhơn

Chúng tôi xin giới thiệu ông HUYNH HON, thầy thuốc người Tàu, làm nghề thuốc trên 30 năm. Nhờ làm lâu mà được nhiều kinh nghiệm, cứu bịnh dễ dàng, nên được phép Chánh-phủ cho ông cấp bằng làm thuốc ở tỉnh Gia-dinh. Kể từ nay ông sẵn lòng cứu bịnh cho toa mà không ăn tiền. Vậy ai có bịnh, cứ đến ông sẽ hết lòng điều trị, bất luận giàu nghèo. Ông trị đủ các bịnh, nhưng chuyên môn nhất là máu huyết đàn bà, bịnh tử cung và bịnh đường kinh. Lại giỏi về bịnh ho lao, sức huyết và bịnh siêng, bịnh phong tình, bịnh nhẩy mũi.

Nhờ đến số nhà 47 đường Eglise ở ngang ga Ba-chiêu, có treo tấm bảng lớn để chữ HUYNH-HON thầy thuốc.

PHONG, BAN, ĐEN

Con nít thường hay có chứng Phong, Ban, nếu cho uống không nhằm thuốc, để diên tri thì nó sanh biến nhiều bịnh nguy đến tánh mạng, chớ chẳng vừa. Vậy ai có con nít nếu mới ăm đầu, phải đề phòng trước, thì cứ cho uống thuốc CHÂU-PHÁCH-TÁN hiệu ÍCH-NGUON-ĐUONG nội trong nửa giờ thấy hết. Vì thuốc này công hiệu cấp kỳ và chuyên môn trị đủ các chứng bịnh con nít: Phong, Ban, Ốc sứa, ỉa mửa, ỉa nước, đau bụng, ỉn lưng, khóc đêm, sinh bẹn, làm kinh, trực thị v...v... trăm bịnh không sai một, nên mua để phòng mà nuôi con nít.

Giá mỗi ve 0p.20

Thuốc HO bao sáp hiệu ÍCH-NGUON-ĐUONG trị đủ các chứng ho, danh tiếng hơn 60 năm, không có thứ nào bì kịp, người lớn con nít đều uống được.

Giá mỗi hườn 0p.15

Hỏi mua trong các tiệm thuốc Bắc khắp lục-châu.

Tổng phát hành 295 Phố-nhuận-SAIGON.

Nên nói... Nên nghe...

Đó ông đốc-tơ Thịnh thấy chưa?

Báo-giới quốc-văn khui vấn-đề « món nợ danh-dự » ra là làm một việc chánh-đáng, có ích, chớ phải chúng tôi làm quấy hay sao mà ông ngổ ý lo xa cho cái quyền tự do xuất bản một mai đặt vào trong tay con nhà cầm bút Việt-nam.

Chúng cơ là nhờ có cuộc công-kích sôi nổi của các báo quốc-văn gây nên, có nhiều ông thiếu nợ danh-dự bây giờ đã « nhớ lại », đã ăn năn, mà xin trả lần lần cho hội rồi!

Vậy là phải chớ! Mình nhờ tiền hội — tức là tiền của công chúng góp vào — cho mượn đi học về làm nên ông kia ông nọ mà đành làm bộ lẳng tri để quýt món nợ ấy là nghĩa gì?

mites de Paris), biên chép những tin tức và sự động tác của anh em học-sanh ta ở thủ-đô nước Pháp, vừa chữ tây vừa quốc-ngữ.

Điều đáng đề ý, là bây giờ anh em ta đã lập ra được Công-phạm-quán, cốt bán cơm giá rẽ cho các bạn đồng-hương gặp cảnh khó khăn.

Một cơ-quan rất có ích, nếu không phải là có lần thứ nhất thì hẳn là mới có gần đây.

Ở Paris mà có người ta dùm bữa ăn rẽ cho mình, tức là giải quyết cho mình một đại vấn-đề rồi đó.

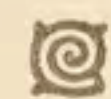

LITVINOFF

Ngoại-giao ủy viên Nga

NÓ bắt chúng tôi nhớ lại mấy năm 1926-1927, đầu có Công-phạm-quán, nhiều khi anh em ta thiếu hụt nhũn đôi, không có 5 quan để ăn bữa cơm tây hạng chót, chúng tôi phải chung đầu nhau cả chục người, mỗi người một vài quan tiền mua mấy kilô gạo, xuống bếp của hội quán mình, bẻ nẫu cơm, ăn với bắp cải luộc, chấm nước Kub (chế nước sôi cho nó tan ra, giả như nước mắm).

Có lúc chúng tôi phải ăn như thế cả tháng, đầu có Công-phạm-quán như bây giờ, ai ít tiền thì tới ăn với giá rẽ, hay không tiền cũng có thể tới dọn dẹp phụ giúp để đổi bữa ăn khỏi trả tiền. Bà con có hăng tâm hăng sẵn, nên đem lòng thảo gởi giúp cho Công-phạm-quán của đồng-bào ta ở Paris. (Xin đề cho M. Nguyễn-ngọc-Đường, tổng-thủ-bồn của hội Việt-nam Lương-hữu, số 31 đường Jean de Beauvais, Paris V.)

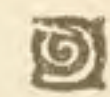

THEO lệ mới của quan tổng-trưởng Mandel, từ nay mỗi viên quan bốn xứ, trước khi được đi trấn nhậm một tỉnh nào, phải qua tập sự ở bộ Thuộc địa một năm.

Xứ nào cũng có cử một « cụ lớn » sửa soạn đáp tàu đi rồi

Cố nhiên là số tiền chi-dụng trong cuộc Tây-du của mấy cụ lớn tập sự đó, người ta đập trong hồ bao của dân chẳng nói làm gì, nhưng chúng tôi thiết tưởng nên cử mấy cụ lớn nào chưa biết xứ tây bao giờ thì phải hơn, chớ như mấy cụ lớn được cử đi phen này hầu hết là cụ du học sanh ở Pháp, giờ còn đi thêm một chuyến nữa chi vậy.

Nên đề dành cái khoai đó cho những cụ lớn chưa hề biết xứ tây, để mở rộng nhơn-giới cho họ về sự mục: kích nước Pháp cả mọi phương diện là sự cần hơn, còn sự tập tành chánh trị ở đường Odinet chỉ là việc thứ mà thôi.

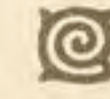

CHỜ tưởng lúc này Nhựt sợ Nga mà không dám chơi với họ đâu.

Theo tin báo « Paris Midi » thì chẳng những bây giờ Nhựt dám chơi Nga như thường, lại còn có cái mưu quyết đánh lấy Hải-sâm-uy và một phần Tây-bá-lợi-á, đuổi hết người Nga đồn hai nơi ấy đi, để cho người Nga thắng (phản đối cộng-sản) về lập chánh-phủ Bạch Nga, như một nước riêng vậy.

Nhựt quen cái thủ-đoạn tổ-chức ra những chánh-phủ bở-nhìn mà thực-quyền thì về mình nắm giữ.

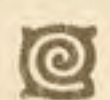
Nếu Nhựt Nga khai chiến thì chỉ trong ba n ầy người ta thấy đại-đội hải-quân chiến-hạm Nhựt kéo tới đoạt-thủ Hải-sâm-uy ngay.

QUẢ có như sự tin chắc của chúng tôi: hai cậu Nga Nhựt chỉ găm giữ làm bộ dữ với nhau bề ngoài, để giữ « thể diện » vậy thôi, chớ bôn tâm không cậu nào muốn đánh thiệt với cậu nào trong lúc này.

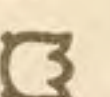
Có tin ngày hôm qua, Litvinoff và Trùng-Quang lại hội thương, đã ký với nhau một bản hiệp-định về vụ Trường-caophong, đúng giờ ngọ bữa 11 Aout, hai bên đình chỉ quân-sự hành-động và lập Ủy-viên để xem xét, (gồm có 2 người Nga, 1 Mãn và 1 Nhựt) kết thúc việc lòi thoi ở biên-giới đi cho rồi.

Nếu phen này mà bàn định không xong thì chắc bấy giờ hai bên mới vỡ nhau thiệt.

MỘT nhóm huê-thương ở Phước-kiến bên Tàu, muốn cổ-động các bạn cửa thuyền, theo gương Nhựt-bồn mà thực-hành Phật-giáo cách-mạng nghĩa là thầy tu cứ việc ăn thịt và lấy vợ như người thường.

Chắc nhiều thầy tu xứ mình tán-thành, và rồi chúng tôi cũng muốn đi tu nữa.

BINH Nhựt đã đem thêm quân lính để tấn công Hôn-khẩu cho mau.

Phụ-nữ cần phải lo!

Lo điều gì? Lo cho kinh nguyệt xấu được tốt, vì kinh nguyệt xấu tức là điều huyết bịnh trong mình khô nùng, nó sẽ làm ra chứng tâm nhiệt, phế diêm, tới ho lao không chừng. Cần uống mỗi tháng ba hộp thuốc NGUYỆT-NGUYỆT-VIÊN của nhà thuốc VĨNH-AN-HÒA. Thuốc này ra đời mục-dịch để giúp phụ-nữ dứt bịnh, mạnh, khoẻ, tươi trẻ, có hậu-tự và sống lâu. Nó là thứ linh đơn làm cho huyết dịch tươi nhàn. Uống vào thì thấy biếu nghiệm. Có bán ở các nơi đại-ly. Mỗi hộp 2 viên giá 0p.50. Tổng phát hành: Phạm-văn-Điền 287 đường Marins CHOLON. Cần thêm đại-ly khắp nơi với điều kiện dễ dàng.

Nên đề ý

Quý ngài muốn có đồ trang sức vừa đẹp để, vừa tối tân, vừa rẽ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier

Chuyên môn mài và bán hồ xoàn mới Đức-Quốc. Ngang hông khố bực. City cũ Saigo

Quý ngài đã thấy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô - Thận - Tinh

hiệu « MÈ CON » 1 ve 0p. 60 trị đau lưng, mỗi mết, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khái lộ Công hiệu linh-nghiệm thế nào? Thì thử thuốc

hiệu « MÈ CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.

Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG

130, rue de Paris—Cholon

Téléphone N° 30. 888

BIỆN - SỰ PHÒNG HUYNH-VAN-NGHE

cựu thông ngôn tòa 100, rue Lagrandière - SAIGON

Lãnh đặt đề đủ các đơn thưa kiện đến Tòa-án và yêu cầu với quan trên.

Công việc làm rất thông thạo, rành rẽ và mau lẹ.

Không lãnh những việc không đáng tốt.

Tướng-giới-Thạch đã hạ lệnh đòi 50 muôn dân Võ-Hơn đi nơi khác, vì sợ nay mai quyết chiến sanh tử với Nhựt mà lương dân bị vạ lây vô ích.

Tàu đang mừng có việc Trường-caophong, chắc Nhựt phải hòa hoãn việc đánh Hôn-khẩu, chớ không dè Nhựt càng cố đánh gấp lấy Hôn-khẩu cho rồi để rảnh tay một chút đối phó với Nga. Nếu bây giờ quá thiệt Nga Nhựt nghị-hòa như lần mới nói t ền đây thì Nhựt càng thông thả đề tấn công Hôn-khẩu hơn nữa.

MỘT NGHỀ MỚI MỘT NGƯỜI MỚI GÁI NHẢY

của
TUYÊN QUANG

những - sự mỗi tuần của **MAI**

II

XÀI 1 CẮT, ÔM 1 CÔ

XONG một bản, ai về « piste » (sân nhảy) một cách chỗ nấy, trên nét chân chỉ. Không biết có phải mặt mỗi người thấy bây giờ đây có đóng vai khách lơ vơ vui sướng như quan đề bình-phẩm vô tưởng đã chiếm đóng một cái hạnh-phúc gì vậy. Một đám « tắc-xi » ngồi riêng một nơi đưa cặp mắt vào đầu gối tôi rồi nói :
— Anh coi, cái thằng tướng nhẩy với mình. Một sự ngộ có hàm-sức nhiều ý nghĩa.

Có cô vui mừng vì mới « đi » với một người vừa ý, có cô lại trẻ mỗ kín đáo, tỏ dấu bất bình, không xong, mà hề mỗi lần nhẩy vì cùng chẳng đã phải cặp với một anh chàng, không biết lễ độ chi cả.

Một anh chàng chỉ có cái mục-dịch là ôm được một người đàn bà với một cái bạc thế thôi!

Vâng, thưa các bạn đọc, với một cái bạc, thì các ông hay là tôi đây chẳng hạn, ta đều có thể ôm một người đàn bà trong 10 phút là ít, mà lại muốn lựa chọn ai đó cũng được nữa. Rồi do đó mà cái giá trị của các cô « tắc-xi » phải giảm đi. Người ta dựa theo đây mà lên án môn khiêu-vũ là khiêu-dâm chứ không có chi khác.

Tôi mời cô H... lại bàn tôi nói chuyện, để tránh sự « mời mọc » của kẻ khác. Mấy bản kể đó, tôi với cô H... tạm nghỉ. Chúng tôi tự do đàm đạo phong nhã trong khi bao nhiêu người khác nhẩy nhót quay cuồng.

Lặng lặng như thế gọi lại ký-ức, cô H... nhìn ra ngoài vòng nhẩy, đột nhiên cô vừa chỉ

tay một cách kín đáo ý tứ, miệng vừa kể bên tai tôi mà nói nhỏ nhỏ:

— Kia có đặc áo màu đỏ gạch anh có biết là ai đó không?

Tôi nhìn tròn, con người rất đẹp đẽ, trẻ trung, dịu dàng tình tứ ấy, cổ lục lạo trong trí nhớ coi có gặp một vài lần nào ở các chỗ khác. Nhưng tôi không thể nhớ được cô ấy, mặc dầu cô « đi » khá lắm.

— Ủ, cô đó anh không biết cũng không phải lạ, vì chính cô có phải là người như chúng em đâu!

ban đêm thức ban ngày để làm việc mới phải, cái này chúng em lại làm trái hẳn với luật tự-nhiên. Thế nên trong bọn của em, ít ai được mạnh khỏe, lâu dài.

Sắn díp, cô chỉ tay cho tôi thấy một cô hớt tóc uốn quăn, mặc một cái áo xanh màu rong biển, bộ ngực xẹp lép :

— Cô đó đang mắc bệnh ho lao, nhưng cũng không nghĩ ngơi được, nghĩ thì càng chết gấp. Bởi vậy cô phải cố rán nhẩy để kiếm tiền uống thuốc. Anh hãy để ý lắng tai nghe, mỗi lúc cô lại ho.

Thật tôi không ngờ rằng ở những nơi mà người ta tới mua vui, và đây những chị em ra về ham sống, lại có lắm cái ẩn-tình bi-quan đến thế. Như đón hiều cảm-giác của tôi, cô H... châu mày chất lưỡi :

— Cái đời cô gái « nhẩy » đáng buồn lắm anh ơi ! Có người biết giữ tiếng-tâm tư-cách ít nhiều còn khá, còn nhiều cô họ thả lỏng quá thường gặp những sự chán-chê đau lòng. Mà có ai biết đứng thương hại cho đâu ! Bộ đàn ông họ in trí rằng hề đã ôm được một con đàn-bà vào cánh tay mà « đi » một bản rồi thì phẩm giá hay là chi đi nữa của người đàn-bà ấy không còn phải đáng coi là quý !

Câu nói của cô H... tôi nghĩ cũng có lý. Ở xứ văn-minh, môn khiêu-vũ người ta cho là một môn mỹ-thuật để xã-giao giải-trí và thể-thảo nữa, nhưng ở xứ mình thì phần đông cho khiêu-vũ là một cơ-hội rất tốt đẹp thuận tiện mà lại rẻ tiền — chỉ một cắt bạc — cho họ lợi-dụng dặng gần gũi đàn-bà, dặng mà dặng cạ, dặng vui chè rẽ đàn bà. Họ đi được một ít bản với người đàn bà nào, dầu người ấy là hạng tử tế đi nữa, họ cũng đã có cái óc nghĩ ngợi quàng-xiêng.

Trời ơi là trời ! một cắt bạc thôi mà cũng có kẻ ăn cướp cơm chim, thả ngón lường gạt.

Thật vậy, cô H... kể chuyện tỉ tê cho tôi nghe cách lường gạt của thiếu gi anh chàng rap hớt bánh bao, nhưng vào dặng-xinh trong túi trống lỗng mà cả gan mời mọc hết cô « tắc-xi » này lại đến cô « tắc-xi » khác, rồi họ « quít nợ » nhẩy một cách hết sức quí-quyết gian hùng.

(Còn tiếp)

Vi trùng đục phổi

Ai ho lâu mau, đã bồm hơi, mỗ cổ, cắt dầy chẳng hết, khạc đàm nhớt tanh hôi, phổi lở có mủ, ho nhiều, ra máu, thường nóng lạnh, ngực rang, mỗi hai vai, làm siêng, tay chơn nhứt mỗi v... v... thì mau dùng thuốc **HO LAO ĐẠM SỬ CÔN 49 Alsace** Lorraine Saigon. đã cứu rất nhiều bệnh nguy kịch. Bị h nặng xem bình bán thuốc uống mỗi ngày 0p.50 trở lại, nhận bán C. Rt. 1 hộp 3p.00 uống 10 ngày, ở xa mua nơi. Đại-lý : **TAN - AN Bazar** Trường-Xuân ; **LONG - XUYỀN** Trần-văn-Côn **THỐT-NÓT** Trần-vĩnh-Tường ; **CÁI - RĂNG** Trần-văn-Khi. Cần thêm Đại lý khắp nơi. Bán thuốc có giấy chứng nhận của Chánh-phủ, ấy là một đảm bảo thành thật, quý ngài khỏi lo tiền mất tật còn.

kinh cao

1' — M. Phan-văn-Di bấy lâu giúp việc cô-dộng bản báo ở Mỹ tho rất sốt sắng, nay vì muốn kinh doanh việc khác cho nhà báo nên từ nay không đi cô động ở Mỹ tho được nữa.

Kể từ nay M. Nguyễn văn Nguyễn thay mặt bản báo đi thăm viếng chư vị độc-giã ở Mỹ tho, xin chư vị sẵn lòng chiếu-cổ, bản báo đa tạ.

2' — Lần thứ nhì, ty quân nhà báo cần nhân M. Trần văn Sô sớm cho hay tin, hay gói sô sách về.

3' — Kính ông Nguyễn - tấn-Chín, Tân-An. — Kỳ này xin ông gói luôn cả Relevé 2 tháng Juin và Juillet cho nhà báo tiện việc sô sách.

4' — Xin chư vị đại - lý thân-ái làm ơn sốt sắng gói relevé tháng Juillet về sớm trước ngày 15 này. Nếu có tháng trước nữa chưa làm relevé kịp, thì xin luôn dịp gói về nữa. Nhà báo trông mong.

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhành Mai

Chúng đau thận sanh ra phần nhiều bởi s ắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lờ tai điếc, đau lưng mỗi gối, mình mảy ốm nhom hay dài đêm, cũng là xôn dái. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chơn nhứt mỗ, trong bụng hồi hộp chán vắn mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu **NHÀNH MAI** Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tình khí đầy đủ, dâm cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tôn phi. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy dứ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi ve 0p.50. Do nơi nguyên văn-Lượng Boite postale n° 336 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-t. i. Kinh ở góc Chợ mới Saigon. Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi ve 0p 50

A Monsieur

H. H. A AMIL

PROFESSEUR

N° 164 rue Mac-Mahon. — SAIGON

Kính ông,

Tôi xin công nhận rằng :
Monsieur professeur H. H. A. Amil 164 rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay mẫu nhiệm giới hạng nhứt, nói đâu có đó, chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giùm cho ai là kẻ khổ tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông dắc đường chỉ nẻo, đều gặp mọi đều hạnh phúc.

Nên đứng ra bố cáo cho hết thầy chị em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ ông thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM MYTHO

MỘT MÓN THUỐC TIỀN

AI HO ?

mà uống thuốc mà cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA BƯU-ĐƯỜNG

N° 90, Tổng đốc Phương CHỢ LỚN

Có thuốc ho rất thần-hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

* Người đang mạnh nơn thuốc này cũng bổ tình thần khoẻ khoắn.

TRƯỜNG ĐẠO-THAO-VY
32-34, rue A. Garros - SAIGON

Dạy từ lớp chót (Cours Infantin)
đến lớp nhứt (Cours Supérieur)

Thầy giáo lựa chọn kỹ càng và có kinh-nghịem
nhiều từ 7, 8 đến 30 năm trong ty Giáo-huấn

Học trò nghèo sẽ được giảm hoặc cả, hoặc một phần học phí.

☞ Xin vô học mau kéo hết chỗ ☜

KHOA HỌC MÓI

Professeur NGUYỄN-THƯỢNG-HIỆN Physiologiste & Chiromancien (Coi tay và coi bệnh) tại số nhà 251, rue Lagrandière - SAIGON mới tìm ra được một Khoa học mới, nghĩa là tùy theo ngày sanh và tháng đẻ của mỗi người rồi dùng khoa Toán số (Mathématique), mà tính ra được một con số Hạp (Faste). Nếu mình muốn mua giấy số hoặc tính làm việc chi trong đời dầu lớn hay là nhỏ, nếu do theo con số Hạp ấy mà làm thì sẽ được kết-quả theo ý muốn.

NOTA : Xin trả lời chung cho anh em được rõ, khoa coi chữ và coi chữ ký không thể nào dùng nó mà coi suốt đời người được. Ngoài trừ ra Giáo-sư Scherman là người có quan thứ sáu (Sixième sens) khác hơn người thường thì không còn ai là người có biệt tài về khoa ấy.

Coi
tiếp
ở
đây

Y-khiên của trạng - sư Lê - văn - Kim về vấn đề sửa đổi tòa hình

Thế là bên người Pháp cũng như bên người Nam, tòa đại hình gồm có 3 ông chánh toà và 2 ông phụ thẩm.

Nhưng mà bên Pháp họ có cả thấy 12 ông toà không phải nhà nghề ngồi xử, qua đây người ta bớt xuống còn có bốn ông (phụ thẩm tức là toà do dân cử, chứ không phải nhà nghề) đã là hẹp lắm rồi. Giờ người ta lấy cơ bên toà xử Anram có 2 ông phụ thẩm mà bớt từ 4 sứt xuống 2 ông lại càng hẹp hơn nữa. Bởi vậy người ta định để bên toà xử người tây 4 ông phụ thẩm y như cũ. Và muốn cho người Nam không ta thán, người ta chỉ việc tăng thêm cho mình 2 ông phụ thẩm nữa là 4 cho bằng bằng chứ sao?

Nhưng Đại hội đồng Kinh tế và Lý tài thì không muốn thế. Trong một phiên nhóm, chánh phủ đã đòi số phụ thẩm trong hai toà cho người Pháp và cho người Nam đều phải bỏ bớt hai ông còn 2 ông như cũ mới được.

Tại sao lại có sự sửa đổi như vậy? Đây là sự thật: Ông cứ đọc trong các báo bài tường thuật các phiên nhóm của Đại-hội-đồng Kinh-tế và Lý-tài hồi năm 1934 thì ông sẽ thấy ngay rằng người thay mặt cho chánh phủ bị chất vấn, nên đã tuyên bố rằng chánh phủ rất cảm động khi thấy người Nam bị người Pháp cổ sát mà ra tòa đại-hình thủ phạm lại được tha bổng. Đã nhiều lần như vậy: người Pháp giết người Nam thường được tòa tha. Chuyện ấy đã làm cho các báo ở Bắc-hà độ nọ nổi lên phản đối kịch liệt.

Là vì nếu gặp mấy trường hợp ấy, bốn ông phụ thẩm chiếm số nhiều hơn 3 ông chánh-tòa, lần lượt cả mấy ông này về mặt pháp-luật, nên cứ thế bị cáo. (Vi trước khi đọc án, tòa phải đình lại coi kết quả cuộc bỏ thăm của 7 ông tòa chánh và phụ. Số phụ thẩm là 4 mà chánh tòa là 3, cổ nhiên số thăm của 4 ông kia phải thắng 3 ông này).

Mà nếu hệ 4 ông phụ thẩm còn ngồi trong tòa thì 3 ông chánh tòa không tài nào xử theo tiếng gọi của lương tâm nhà cầm cân pháp luật biết yêu chuộng công bằng cho đáng. Mà

cho phía người Pháp lẫn người Nam đều được hưởng sự công bằng.

Còn nếu khi nào có người Pháp cổ sát người Nam hay trái lại, thì có một ban thẩm án riêng phải gồm 6 ông tòa người Pháp cử và 6 ông của người Nam cử, cùng ngồi nghị xử mới được công bình, mà như thế hai dân tộc ở đất này đều được mãn nguyện cả hai.

Mặc dầu đề-nghị ấy do các ông đại biểu của dân toàn xứ Đông dương đưa lên giữa phiên nhóm của Đại-hội-đồng và thiết tha mong được chuẩn y, mà đến nay cuộc tổ chức tòa án xử ta trước sao nay vậy, nghĩa là y nguyên như cũ.

(Còn tiếp)

VĂN LAI

L'homme chic s'habille toujours chez :

Le Parfait Coupeur

79, Boulevard Charner - SAIGON

Một tiệm may có đủ các thứ hàng về mùa nực cho quý ngài lựa chọn. May khéo, tính giá rẻ

Sáng lập đã 10 năm và đã làm đàn cho những thầy đàn có tiếng như : Giáo Tiên, Ba Phó, Chơn, Ba Nén, Kéo, Cây, Kỵ, Chắt v.v.

Dịch dùm cô BICH-LAN

2 bài thi của chí-sĩ CAO-LY

Dang-Long học duong (Caylai)

I. — Cả kêu đàn hồi khóc đồng-đàn.

Lúa rậm đền xưa biếng trái qua. Trách nhậm khôn rồi cơn sống thác.

Tang hồng chưa toại chí xông pha.

Giang san một dạng phiên hoa cũ.

Nhơn vật nhiều trang phần-đại pha.

Chợt tỉnh bốn ngàn năm giấc mộng.

Đau lòng xương khúc đại phong-ca.

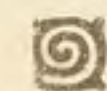
II. — Nghiêng trời đổ đất ngậm ngùi than.

Lụy ứa giòng sông giọt máu tràn. Nào thuở chinh-tru khôn nhấc lại.

Ghe phen mù mịt vẫn chưa tan. Thịt xương xich từ đành tro tróm.

Đầu cổ anh hùng lưỡng dờ-dang. Thù chẳng đội trời lâm chống giá.

Tỉnh đi hồn nước hồi da vàng.

Dô-van-Hoanh — Caylai

I. — Đồng-đàn ơi hội chẳng còn đây

Rảo lại đền xưa lúa mọc đầy. Chết sống ai kia đền nợ nước

Giáo gươm người khó dụng nơi này

Non sông nhuộm mới hình như cũ

Nhơn vật diên trò gái đóng vai

Ta ngủ bốn ngàn năm lĩnh giấc

Đại phong nát ruột miệng ngậm bài

II. — Nạn vua ác nước thảm thương thay

Giọt máu in theo nước chảy giải

Chém giết năm nào trong trính nhữ

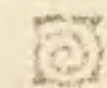
Tối tâm việc ấy giữa ban ngày

Thương thân xich từ đời dương

Khóc thác anh tài việc chẳng may

Có thuở nước cừu toan trả lại

Réo hồn vàng tỉnh giấc ngỡ ngày

Nguyễn-văn-Chấn — Gò Công

I. — Tiếng đàn than khóc trước

Đồng-đàn.

Nền cũ um tùm chẳng nở qua.

Sống thác mấy ai tròn trách nhiệm,

Anh hùng không chỗ dụng can-qua.

Giang san găm vóc y xưa hếch,

Nhơn vật ươn hèn kém trước xa.

Mình cũng bốn nghìn năm tỉnh giấc,

Đau lòng thường hát Đại phong-ca.

II. — Nước phá vua đi sự đáng

thương,

Dòng sông vết máu hầy còn

hương.

Chém đâm lúc nọ khôn truy ức,

Mờ mịt ngày nay chữa mở mang.

Da học lấy xương đau trẻ đại, Óc pha với đất xót hiền lương, Chừng nào liệu trả thâm cừu

Vinh-Xuân — Ba Liêu

I. — Xứ nào cả tiếng khóc Đồng-đàn

Lúa mọc sân rồng chẳng nở qua

Mấy kẻ mất còn tròn nghĩa vụ

Cùng đường vung vẩy lực tài ba

Con người nay thế phùng khải

yếm

Bờ cõi xưa kia đất nước nhà

Mê muội bốn ngàn năm mới tỉnh

Động lòng hát khúc đại-phong-ca

II. — Vua mất nước tan thắm

thiết thay

Giòng sông vết máu sắc chưa

phai

Bình đao khôn nhấc hồi năm

trước

Bụi cát còn bay tới bữa nay

Da học xương gãy thương trẻ đại

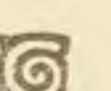
Đầu rơi việc hồng ồng người

tài

Bao giờ trả đặng thù sâu ấy

Hồn nước kêu về quyết chẳng

sai.

Dô-van-Hanh Caylai

I. — Nhớ nơi cỏ tích khóc đồng-đàn

Đền hóa ruộng cày ngõ lối qua

Còn mất lắm trông lòng nghĩa

vụ

Anh hùng khó cậy thể can qua

Non sông vẫn cũ phong trào mới

Nhơn vật không bằng thiệp phụ

xa

Giấc ngủ bốn ngàn nay tỉnh dậy

Đại-phong then xương khúc cao

ca

II. — Vua nước tan tành thắm

tiết thay

Sông in vết máu chảy lại rai

Hồi nào chém giết khôn người

đạ

Ngày ấy mệnh mù chữa vén mây

Da học thân gãy thương xich từ

Đầu rơi việc hồng khóc anh tài

Nước cừu trả nửa mong ngày

đặng

Gợi tỉnh hồn vàng cũng mặc may.

GOM FIX

CHẢI TÓC

Bán chạy khắp Đông-dương

Về việc dịch

của
DONG
HO

THO' ĐƯƠNG bàn với ông TAN-ĐA và ông NG-XUAN HUY

LẦN trước, tôi đã bàn nhiều Hán-văn, có thể tưởng qua-quả về cách dịch được rằng thơ của Bạch-cư-Dị thơ Đường, và so cũng dịu-dàng hay bướm như sánh hai lối dịch lời lục-bát của Tân-Đà.

Bài dịch này, chẳng những không đặc-thể mà đối với tình-tự ý-từ của nguyên-văn cũng rất là sai lạc.

Bài Thơ-Đường là :

Dĩ kính tặng biệt

« Nhân ngôn tự minh nguyệt,
« Ngã đạo thắng minh nguyệt
« Minh nguyệt phi bất minh,
« Nhất niên, thập nhị nguyệt
« Khô như ngọc hạp lý,
« Như thủy trường trường triệ.
« Nguyệt phá, thiên âm thời,
« Viên-minh độc bất yết.
« Ngã hiềm mao xú lão.
« Nhiều mấn ban ban tuyết.
« Bất như tặng thiếu niên,
« Hồi chiếu thanh ty phát.
« Nhân quân thiên lý khứ,
« Tri thử vi tương biệt.

BACH CƯ-DỊ

Ông Tân-Đà dịch :

Lấy gương cho làm quà biệt

Ai rằng : gương sáng như trăng

Ta rằng : trăng sáng chưa bằng

gương soi

Trăng kia thật đã vẹn mười

Một năm lại khuyết mười hai

bạn đây

Sao bằng một hóp ngọc này

Trong như nước đứng ngày

ngày năm năm

Nào khi trăng khuyết trời âm

Gương đầy tròn sáng như rằm

trăng soi.

Buồn ta già xấu hơn người,

Đốm quanh mái tóc bởi bởi

tuyệt in.

Chẳng bằng cho bạn thanh-niên,

Đề xem mái tóc xanh rờn sợi tơ.

Anh nay nghìn dặm đi xa,

Cầm gương ta để làm quà tiễn

nhau.

TÂN-ĐÀ

Ngày nay số 114, 12-6-1938

Bài thơ Đường là một bài

ngũ-ngôn cổ-thể, gieo vần trắc.

Phàm bài thơ cổ-thể là hay ở

chỗ xương-kinh, mà vận trắc

lại càng thêm vẻ cứng-cáp rắn-

rỏi cho câu thơ, thì-từ nhân đó

mà thêm phần khí tượng, thì-

tinh nhân đó mà thêm phần hồn-

hậu.

Nay đem một bài cổ-thi như

thế, dịch ra lối văn lục-bát là lối

nguyên-chuyên êm-ái, khó làm cho

manh-mẽ, già-giã, thì tôi cho

là không đặc-thể, là làm sai lạc

đi hết vận-diệu âm-hưởng của

nguyên-văn. Người không thông

Không cần kêu tên cái gương

mà người đọc đến biết được nó là vật để soi ngắm dung-q-ang.

Trước là cái hay của chiếc gương; sánh gương với trăng vì gương với trăng đều tròn, trắng với gương đều sáng. Nhưng trăng có khi khuyết, mà gương tròn trắng mãi, trăng có khi mờ mà gương trong sáng mãi, để tôn thêm giá-trị cho chiếc gương.

Sau mới nói đến lẽ vì sao mình lại đem gương tặng bạn : Vì thấy mình đã già xấu, ai lại đi soi ngắm nghĩa cái nhân-nheo khô héo bao giờ, là có ý tán-mĩ rằng bạn hãy còn trẻ đẹp, còn xinh tươi, mà tuổi xuân là tuổi đáng nên yêu qui, đáng nên trân trọng và đáng nên ca tụng biết bao. Tác-giả đã ca-tụng nó bằng cách đưa gương tặng bạn.

Ý thơ kín đáo mà thú vị biết chừng nào ! Cách đã một ngàn hai trăm năm nay rồi, mà thi-hứng ấy, ta thấy hãy còn mới mẻ lạ lùng và xinh đẹp quá !

☞

Bài thơ Đường ý-vị như thế mà ông Tân-đà dịch ngay câu đầu đã đưa chữ gương ra rồi, và sau còn những ba chữ gương nữa. Như thế thực là sai lạc mất cái ý kín đáo ngộ nghĩnh của thi-sĩ họ Bạch nhiều lắm.

Ông Tân-đà đã từng dẫn người làm thơ nên phải kiểm điểm :

« Sự kiểm-điểm trong việc làm văn, ai thật là người làm văn, tất nên coi trọng hơn hết công-phu từ lúc làm xong bài văn trở về trước » (Annam tạp chí, số 8, ngày 15-1-1933)

Ở đây, tôi thấy ông thiếu công việc kiểm điểm.

Ông Tân-đà lại cũng đã từng nói : « Phàm việc làm hơi có ý tham, thời không khỏi xô đổ, mà mất cả thắng hạt trai, thực bệnh chung kim cở » (Bài tựa sách văn-đàn bảo-giám, thứ II; Nam-kỳ thư-quán 1934)

Nay ông Tân-đà làm thơ mà để cho chúng ta phải phân nân, âu cũng là vì ông bị bó buộc trong « việc làm hơi có ý tham ».

Cứ mỗi tuần phải « chạy » cho ra vài bài thơ dịch cho báo Ngày Nay, thì bảo ông tránh sao khỏi sự cầu thả « xô đổ », mà những bài dịch ta không được vừa ý đó âu cũng là một đôi cái mất cả lần trong đám hạt trai mà thôi.

ĐỒNG HỒ

Coi qua trang 8

Son thoa môi THO RADIA

Cặp môi lại còn dịu dàng hơn da mặt.
Bởi vậy phòng thí-nghiệm THO RADIA theo phương-pháp khoa-học chế ra son thoa môi đã đẹp lại đúng phép vệ-sanh.

Son thoa môi THO RADIA bôi rất dễ, không làm khô và dày môi, giữ cho cặp môi dẹt luôn luôn dịu dàng và đẹp đẽ. Son thoa môi THO RADIA để trong một thứ bao đẹp và tiện, có thể dùng mãi dặng.

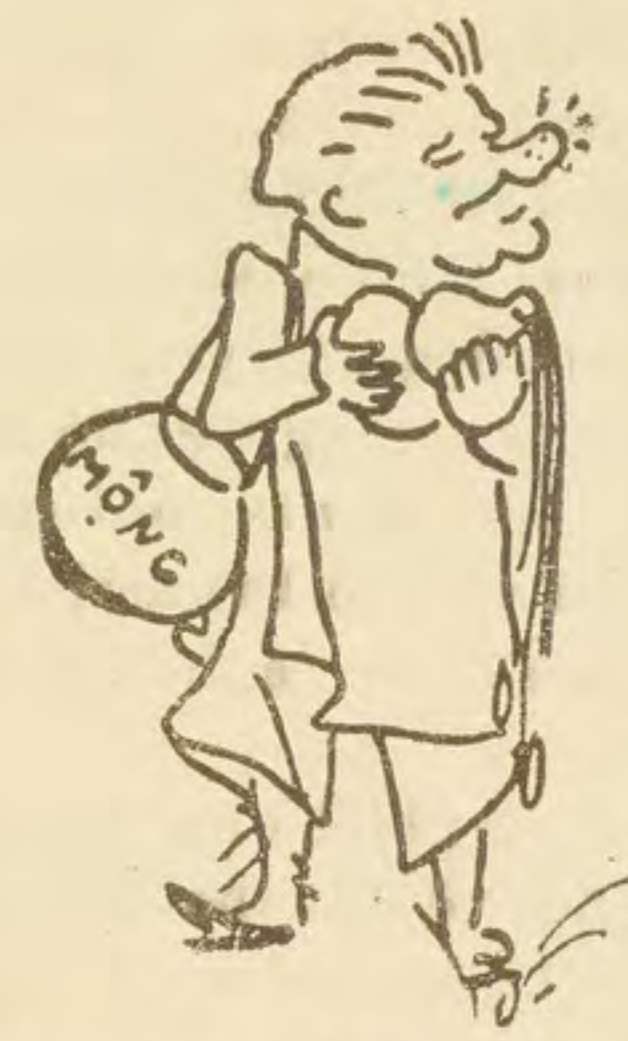
Có năm màu khác nhau dặng qui bà quý có dùng theo ý muốn :

Màu cam, màu hơi đậm, màu đậm, màu hơi thắm, và màu thắm

CÓ BÁN Ở TẤT CẢ CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Văn Vui

Ông say nh...è...è...è

Hết tiền rồi mới nằm co ngáp dài
Say cả ngựa mầy « ngái » tuyệt phích
Khi ăn thời thỏa thích vui say
Khi thua ừ rủ mặt mày,
Nhà lầu ngựa đá có ngày cũng tan
Mấy cô gái say đàn, say bát
Say « tăng-gô », « phước-lrốt », « đặng-xinh »,
Có ngày cái bụng phình phình
Thật là tiến bộ, văn-minh kịp thời.
Say truyen gâu mầy người đời
mách
Chỉ là ta để vạch truyện người
Cửa nhà phở mặc con đời
Chồng trông, con khóc, ôi thôi
mặc lòng
Say vàng khối mầy ông đào mỏ
Trưng mỏ vàng thời « thỏa »
biết bao
Chẳng may vác cuốc đi đào,
Trúng ngay mỏ đất, ôi đau đòn
lòng
Còn bao kẻ say không tên tuổi
Say hoang dăng, say thói hời
tanh
Say ăn chơi lối thị thành,
Say văn minh rôm rả anh
nữa mùa
Họ say sưa, say bữa say bãi,
Say « lân chiêng » say mãi
không thời
Họ say chẳng thấy ai cười,
Họ say chẳng thấy ai người
nói chi ?
Sao nhè « tờ » mà chề say mãi
Say rượu thời có hại cho ai
Say rồi đánh một giấc dài,
Ngủ cho quên hết thói đời bạc
đen
Lúc buồn mượn hơi men giải
muộn
Miễn sao cho sung sướng là
tiền
Không danh lợi, chẳng hon
chen
Tắm thân thông thả chẳng phiền
lụy ai.
Ông còn say mãi, say hoài,
Ông say... « măng-phá » tiếng
đời thị phi
Còn ông... ông cứ say nh...è...è...
CHANG BA

HÀNG ĐẸ CÙNG NHƯ MÓN ĂN, AI CÓ LỰA THỨ XẤU MUA ĐAU ?

MUA « LÁNH NAM-KỲ » DÙNG,
TỨC LÀ DỒNG TIỀN XÀI NHẢM CHỖ

TỔNG PHÁT HÀNH TRAN-LOIKY N° 38 Boulevard Bonhoure, CHOLON — Tél : 30.913

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

Coi tiếp ở đây

Việc dịch thơ Đường

Cho nên ta phân nân ông, Tấn-Đà cũng còn nhiều người, chính là phân nân xã-hội mình mà ở đây, tôi chỉ nói về ông không nuôi được thiên tài. Cùng Nguyễn-xuân-Huy vì tôi thấy quần, hần-bách lao-đao khổ sở hiện ông đang giữ việc « trích đủ phương-diện, năng lực tài-hoa không thung-dung phát-triển được, thì làm gì mà chẳng kém suy, nếu không đến nỗi tiêu-diệu mai một!

Ông Tấn-Đà dặn người làm thơ nên phải kiểm-điểm, tôi cũng muốn nói người phê-bình lại càng nên phải kiểm-điểm; và cũng dễ kiểm-điểm hơn, vì là lấy mắt khách-quan, ở địa-vị độc-giả, dễ thấy được sự sai lầm.

Ông Nguyễn - xuân - Huy khi trích-bình và tán-dương bài thơ dịch của ông Tấn-Đà lại không kiểm-điểm bài nguyên-tác nên mới khen được là «giả-dẫn».

Dịch thơ Tàu ra thể lục bát, cũng nhiều người làm công-việc đó, mà ở đây, tôi chỉ nói về ông Tấn-Đà, vì tôi thấy hiện ông đang giữ việc dịch Đường thi và cổ-thi cho báo Ngày Nay, tất là bấy còn dịch nhiều hơn nữa.

Tôi lại rất yêu và rất thích ông làm công việc đó mãi, vì không còn ai xứng đáng hơn ông: Là một nhà nho thi-sĩ, chân chính thi-sĩ, đứng lên giới-thiệu cho làng thơ Việt - nam cái kho thi-cảm rất phong-phú của nước Tàu.

Tán-dương thơ-dịch của ông

Tôi lại cũng rất yêu và rất thích ông làm công việc đó mãi, vì có thể làng thơ ta mới có vẻ nô-nức vui vầy, có thể mới được những tình cảnh lạnh-lùng cho thi-giới.

Xin hai ông biết như thế cho. Nhân nói về bài thơ-dịch của ông Tấn-Đà, tôi cũng có nghĩ dịch một bài như sau, vẫn cố giữ đúng thể cách và tinh tứ của nhà thi-sĩ Thịnh-Đường:

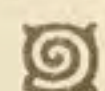
Người bao: như bóng nguyệt.
Ta rằng: hơn bóng nguyệt!
Bóng nguyệt t, đầu sáng trưng,
Năm, mười hai bận khuyết.
Sao băng, trong hộp ngọc,
Như nước ngâm trong vắt.
Trắng lặn, trời khi mờ,
Vẫn tròn sáng không hết.
Ta nay già xấu rồi,
Lốm đốm tóc dềm tuyết.
Chẳng bằng bạn trẻ trai
Soi mái đầu xanh biếc.
Nghìn dặm, anh ra đi;
Đưa quả này tiền biệt.

ĐÔNG-HỒ

MỜI RA

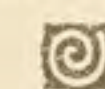
M. Bấy CAO (Bacliou) ca
Ngày em xuất gia

Đàn cò và kìm

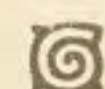

M. THANH dit XÍA (Bacliou) ca
Hận tình

Đàn violon và kìm

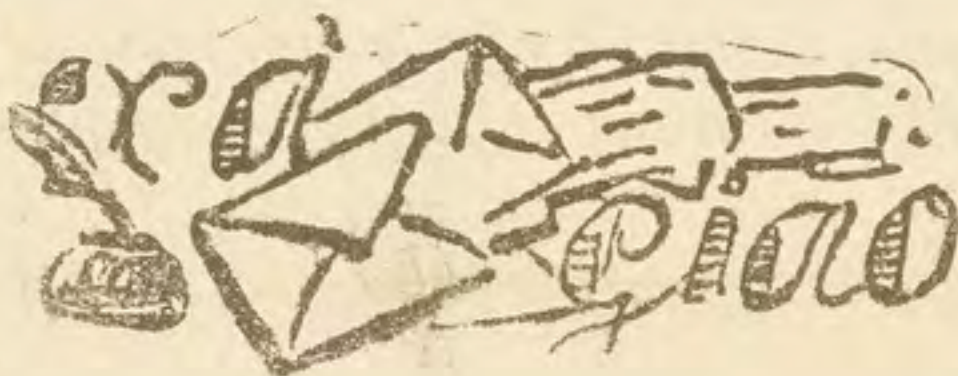

Cò Ba NIỆM (Vinhlong) ca
Bá lý Hê (Từ đại oán)
(Đàn tranh, kìm, cò)

MỖI BỘ HAI DĨA

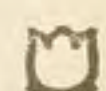
asia

**NGHỆ NGUYỄN ĐỒNG
MINH HỘI**

Kính mời chư vị dời gót đến tại Thánh-Thất (trước Lý-minh đài, ríe de Phú - 1bộ gần chùa Giác Lâm), trong ba ngày đêm Đại-hội là: 14, 15, 16 tháng bẩy (Trung - nguyên Mậu-Dần niên) trước châu lễ Đức Chi-Tôn.

Tiền giang: Cựu Thái-Đầu-Sư
NGUYỄN-NGỌC-THO

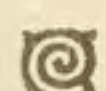

TIN MỪNG

Chúng tôi vừa mới tiếp được hồng thiếp của bạn Lâm kim Đính, thơ ký văn phòng điền thổ Canthor, cho hay rằng ngày 3 Aout 1938, bạn đã làm lễ thành hôn cùng cô Võ thị Mậu, ái-nữ của ông và bà Võ văn Giới, nghiệp chủ ở Vĩnh-Lợi (Bacliou).

Chúng tôi xin thành tâm cầu chúc cho đôi vợ chồng mới được muôn vãn hạnh phúc.

Mme. et M. Nguyễn thanh
Dân và Nguyễn văn Mai

Tại Hội-quán Nam-kỳ ở Hanoi hôm 3 Aout trời, ông Dương minh Châu cử - nhơn Luật - khoa hội trưởng hội học-sanh Cao - đẳng Đông - Dương, đã làm lễ thành hôn với cô Cao thị Tuyết lệ h ái ông ba Cao-nguyên Tổ, tri-phủ trí sĩ.

Bản báo trân trọng chúc mừng hai họ.

VAI PHÚC HẬU CHUYÊN...

Nguyễn-Quyên tiên-sanh sau 30 năm giam lỏng...

CHÚNG tôi là tờ báo trước làm nào khác hơn là đem học hết đã hông tin cho thuật trí thức mới để giáo hóa những ai có cảm tình và lưu tâm đến các cụ chí-sĩ tiền bối được biết rằng: cụ Nguyễn-Q. viên nhà sáng lập **Đông kinh Nghĩa thực**, bị đày ra Côn-đảo năm 1908 rồi đem về an-trị tại Bể-tre, mất cả tự-do lai vãng, tự-do hành-động luôn 30 năm nay, mới được tổng thống nước Pháp ký mạng-lệnh cho khôi phục hoàn toàn tự do cách vài tháng nay.

Tuy tuổi già nhưng chí khí đối với quốc-gia đồng-bào vẫn trẻ, cho nên liền khi được khôi phục tự do, cụ Nguyễn-Quyên nghĩ ngay tới sự làm việc, vì đó mà cụ đã đệ đơn xin xuất-bản hai tờ báo: một tờ chuyên về thông tin, một tờ chuyên về việc binh dân giáo-dục.

Tuần rồi, cụ có lên Saigon, chúng tôi hỏi thăm về tin tức xin báo, cụ cho hay rằng quan chủ-tĩnh Bể-tre làm ăng-kết rồi, sẵn lòng tán thành, nhưng quyền cho hay không là ở quan Thống-đốc Nam-kỳ và quan Thủ-hiến Đông-dương, hai ngài quyết định ra sao chưa rõ.

— Dầu sao mặc lòng — lời cụ nói tiếp — phen này đã được tự do hành-động, thì còn sống ngày nào tôi vẫn rán lo làm việc ngày ấy, cùng với anh em lão-thành cũng như tân tiến, xây dựng văn-hóa cho quốc-gia đồng bào. Đó là sanh bình tổ-chi của tôi. Ba chục năm trước, lập lên **Đông-kinh Nghĩa thực**, tôi và các bạn đồng-chí đương thời không có ý muốn hay việc khác.

làm nào khác hơn là đem học thuật trí thức mới để giáo hóa bình dân. Nhà nước Bảo - hộ buộc tôi làm cách-mạng mà đây tôi mất tự do ba chục năm, thật là một việc sai lầm.

Việc tôi muốn làm ba chục năm trước, với việc người ta đang lo khai hóa bình dân bây giờ có khác nhau gì đâu.

Bởi vậy tôi sẽ kế tiếp làm việc hòa bình văn hóa đó, nếu không có báo làm cơ-quan, thì tôi tổ chức xuất-bản-xã. Theo sở kiến của tôi, truyền bá những trí thức và phương-pháp kinh-tế thực nghiệp cho dân ta là việc cần kíp hơn cả. Một nước mà bao nhiêu quyền lợi kinh doanh to lớn đều ở trong tay người ta, còn mình thì cơ-m không no, mặc không ấm, tiền không có. Đời nay, một dân không tiền, không có thật nhiều tiền, thì không làm nên chuyện gì được. Nếu cao đàm hùng biện những việc gì khác bây giờ, chỉ là nói vu khoát với nhau mà thôi.

Đó là tôn chỉ hành động nay mai, mà Nguyễn-tiên-sanh đã nói qua đại-cương cho chúng tôi nghe.

Tuy lưng hơi khòm dưới sức nặng của thất - tuần, nhưng người vẫn quắc thước, chí khí vẫn nồng nàn, tinh thần vẫn hăng hái, tiên-sanh hứa đem dư-niên dư-lực ra cống hiến quốc dân, chắc việc tiên-sanh sẽ làm nay mai không làm cho đồng bào phụ lòng kỳ vọng đâu, ta lại còn nên tán thành nữa là thời không có ý muốn hay việc khác.

Thuốc MẠNH Đại-Quang

Thuốc nước chế Sâm-nhuật: cứu các thương-phẩm, bổ trung ích khí, bổ thần tráng dương, sự công hiệu thuốc này kể ra không xiết. Nói tóm lại, ai muốn hạnh phúc, muốn gia đình vui vẻ, thì đừng quên trong nhà có một chai thuốc **MẠNH**, pha với nước lã rượu hay nước chín, mùi rất thơm tho dịu dàng dễ uống, dùng lúc nào cũng được, uống nhiều càng tốt mau thấy khoẻ khoắn, lại ngăn trừ diệt các chứng bệnh. Già, trẻ, đàn bà có thai, không thai hoặc sau khi sanh sản dùng thuốc **MẠNH** càng mau thấy công hiệu. Thuốc **MẠNH** là một vị thuốc đại bổ khí huyết, rất cần ích cho tất cả mọi người.

Thuốc **MẠNH** ĐẠI-QUANG bán thật chạy, song không làm quảng - cáo trong 4 năm trường, có nhiều nhà thuốc cũng dùng Sâm-nhuật mà chế ra thứ thuốc nước, nên nhà thuốc **ĐẠI-QUANG** phải để tên « **THUỐC MẠNH** » hiệu con « **BƯƠM BƯƠM** » có cầu chửng tại tòa cho khỏi lầm lạc khi dùng thuốc nước Sâm-nhuật. Giá thật rẻ để phổ thông các giới có thể nếm mùi tốt đẹp ý vị. Chỉ có 0p.50 một chai, các nơi đại-lý khắp cả Đông-pháp đều có trữ bán.

Nhà thuốc chánh **CHOLON**: 27 Bd Tổng-đốc-Phương
Chi-cuộc, 231 rue d'Espagne - SAIGON

DOCTEUR

NGUYỄN-TẤN-ĐÔNG

Diplômé de l'Institut de Médecine Coloniale de Paris
Ex-Assistant à la Clinique de la Tuberculose
de la Faculté de Médecine de Paris

CHUYÊN MÔN VỀ BỆNH PHỔI

Có máy điện rọi phổi (RAYON X)

CONSULTATIONS :

SỐM MAI : 9 giờ tới 12 giờ CHIỀU : 3 giờ tới 7 giờ

TÉLÉPHONE : 20.652

63, Rue Mac Mahon - SAIGON

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ,

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hải-phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thơ thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES

« **CARRÉAUX IMPÉRIAL** »

BẢO TRÁI et NGUYỄN-VĂN-HUỆT

68, Quai de Commerce - SAIGON - Téléphone : 21.088

(TIẾP THEO KỲ 47)

II. Phụng đỏ (1) và má đỏ của cô em

Học trò trong Quảng ra thì.
Thấy cô gái Huế chân đi không rời

CÁU ca dao này chứng tỏ ăn mặc theo mỗi một cách vừa rằng gái Huế có cái phải thời. Kiểu áo Lê-Phổ như đẹp để làm cho người chế riêng ra cho thân hình ta say mê và ai đến Huế hẳn đẹp để của họ.

cũng phải một lần lão đảo vì Ma gái đẹp toàn là học-sinh. say sòng sắc!

Nàng! Là cô Em nào? Phải ồm sách một độ lui tới nhà chẳng là «cô gì má đỏ bầy bầy»? trường? Nữ học đường Đồng-Khánh là một vườn Thượng Uyển, nhỡn nhớ biết bao nhan sắc mỹ miều. Gái Huế đẹp đến cô nào đó cũng được...

Đôi mắt nàng thường ướt ướt nhưng trong trẻo như nước hồ Hương. Lông mi dài và uốn cong lên làm cho nàng có một vẻ u buồn nhẹ nhàng rất đáng yêu.

Mỗi lần đôi mắt ấy ngác nhiên hay không bằng lòng thì nàng lại có cái nét đẹp mà ta chẳng bao giờ ngờ đến. Vẻ đẹp của đàn bà quan hệ ở đôi mắt. Thế nên các thi nhân đến Huế đều muốn vào... tằm trong hồ mắt của cô em cả. Vì mắt đẹp của cô em còn có một đặc điểm mà chẳng có gái xứ nào bì kịp là che đầy một linh hồn luôn luôn ở trong mơ hồ thâm kín.

Tôi còn quên đôi má non non, hồng hồng, ngon lành như quả đào vừa hươm chín và cả nét thâm trầm của cặp môi nhỏ, đẹp, không lá loi.

Còn gì nữa? À, còn cái mình giầy mà đôi quả dứa non chỉ e nhẹ căng làn vải mỏng, và những sợi tóc tơ nhẹ buông trước vầng trán ngây thơ, chưa có dấu lo nghĩ nào ngoài ra tình ái buổi bình minh.

Ở đây, lòng người con gái em em như thuyền lướt trên làn nước sông. Ai-tình đối với họ như một bài thơ, như một rung rinh của bóng trăng, như một băng khuâng của làn gió, như một chới-với của giọt sương nhẹ bay.

Họ không bông bột, không nồng nàn hay có bông bột nồng nàn chẳng nữa, cũng chỉ một cách âm thầm, che dấu.

Gái Huế đẹp đều đều như ý. nhau cả, từ con nhà khuê - các đến cô hàng cháo, hàng chè. Họ

và ban đêm - nàng chỉ bán đêm - mỗi lần nàng đi thì trên ánh đèn dầu mà nàng xách theo hai thố chè, nàng để lộ cả vẻ đẹp của thân thể.

Đó là một cô gái tuyệt đẹp, một đóa hoa sim-dại lần trong đám cỏ hoang. Tôi chỉ muốn ngồi để nhìn cô ta giận dữ mà xem. Cái đẹp của cô sẽ đến cả;

Một vài vẻ đẹp gái Huế

điểm tốt, là lúc cô ta gặt gồng. Tôi thương hại cô ta đã lỡ sinh vào một gia đình bần cùng, vì nếu thuộc phái phong-lưu thì cô đã là một ngôi sao sáng. Hỡi ra thì cô ta đã có chồng là một anh thợ may hay ghen, thường đêm đêm đi rình cô ta xem thử ngoài ra sự bán chè còn có bán thêm «món hàng» gì khác!

Đồng thời với má cô em phơn phớt bình minh, thành phố Huế vào giữa mùa hè cũng bỗng sáng rực lên một cách lộng lẫy. Vì những cây phượng, chờ lúc người ta không chú ý đến rằng xuân rồi bỏ ra đi đã lâu rồi, bỗng khởi sự trùn lên đầu những tấm khăn bằng vải «tây điều» tươi thắm. Bông điệp ấy nổi bật lên nền trời thanh diu diu của đất Đ'-kinh. Mà như là hai bên bờ giòng Hương thì những nét cười son trẻ ấy e lệ, ẩn hiện trong tầng lá xanh, trông lại càng tình tứ dễ yêu một cách lạ.

Kể viết những hàng này, ngày nay trông thấy hoa điệp nở lại chạnh nhớ đến cả một thời kỳ thơ ấu xa xăm mà mớ tóc ngắn, gần xấp xỉ vai của một người bạn gái đã không may quá vắng đi rồi nay lại hiện ra trước mắt! Dưới những gốc phượng ấy, chúng tôi đã làm như trong thơ của nhà thi sĩ Phan văn Dật:

Giắt nhau hai trẻ tìm hoa rụng,
Mơ chuyện thần tiên, nghĩ vẫn mơ.

Đến bây giờ hoa ấy rụng đã biết bao lần, mà người bất hạnh hồi! chuyện thần tiên vẫn còn

AI MUON HỌC THÊM PHÁP-VAN?

Xứ mình hiện giờ, mỗi việc gì cũng phải dùng tiếng Pháp và giao thiệp với người Pháp bằng ngày, mà học lực Pháp-văn mình kém, nhiều khi bức tức. Giờ phải học thêm mới được.

Vậy thì cái tin này quý-vị mừng lắm.

Ông NGUYỄN-PHẠ-NG sắn lòng dạy học Pháp-văn bằng thư (par correspondance), bằng cách rất dễ hiểu và mau lẹ.

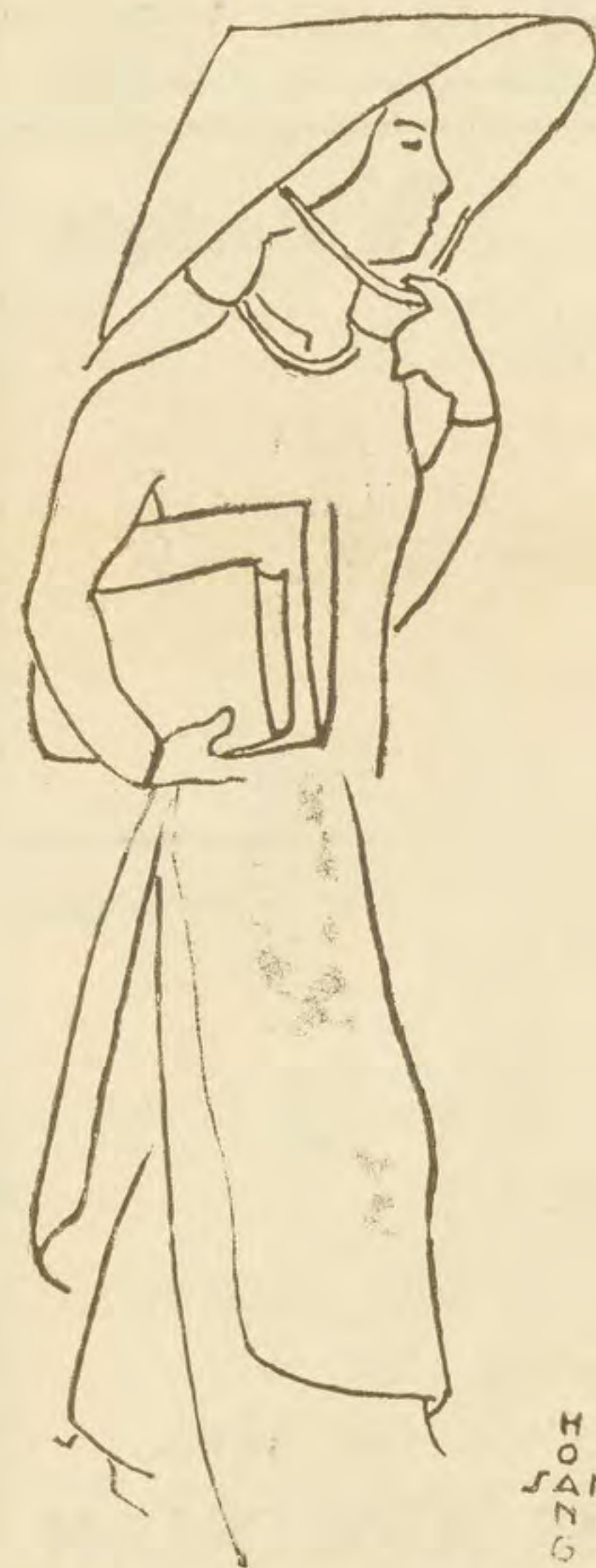
Tiền học mỗi tháng 10p. Viết thư xin thọ giáo và đóng tiền học tại địa-chỉ: n. 11 rue des Jardins Saigon.

Có đều xin quý-vị hiểu rõ rằng cách học này chỉ để riêng cho những người lớn tuổi, hay đang làm việc và sẵn có học lực khá khá, giờ muốn học thêm cho giỏi, hoặc để đi thi bằng cấp trung học hay thi lên ngạch trên (cadres supérieurs) trong các sở của Nhà-nước. Những người học còn kém, cùng là anh em đang học các trường công trường tư, thì ông Nguyễn-phạm-Long không nhận dạy. Xin miễn viết thư.

M.

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bệnh mình vẫn trở trở thì mau gởi thơ đến cầu phương thuốc gia truyền của ông TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ của ông đốc-học TRỊNH-VĂN-HÀO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50 thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat đề cho M. TRỊNH-VĂN-HÀO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-định) - SAIGON

Một cô học-sanh trường Đồng-khánh nữ-học

sẻ ngỏ mình lạc lối Đạo Nguyên.

Đóa hoa đỏ thắm thế ấy, mà không có một chút hương vị gì. Nó không phải sinh ra để hiến cho «N» hun hít hay tung tui hay rung động trong đợi chờ mỗi lần cảm nó vào lục bình và mong «Chàng» nhìn thấy. Cũng như chưa có một cô em nào muốn sánh môi thắm mình với hoa đỏ tươi ấy. Nó chỉ là hoa đầu đường, cuối phố, làm vui mắt kẻ du hí buổi chiều hè, chỉ sống trong ấm áp vô duyên.

Mỗi lần trông thấy nó nở, người ta mới chợt nhớ ra rằng Xuân ra đi đã lâu rồi, và mỗi lần thấy nó đã thành những giọt lệ máu khóc Hạ hết một bên đường thì người ta mới biết rằng Thu buồn đã dần đến.

Đi đi chẳng muốn làm kẻ phiêu bạt ở nơi hải ngoại thiên nhai và khách tình của mình làm cô gái chờ chung tình ôm duyên củ mà đợi mình dưới hai hàng phượng đỏ. Để nàng có thể nhớ đến ta ở xa xôi, mỗi lần phượng nở thì ngâm ngùi ngâm nga mấy câu thơ:

Soan tây trước bến hai lần đổ
Lệ nhớ hai lần chàng có hay...

2 - Hoa điệp

THỤC-TÊ

KỲ SAU:

Nước hồ Hương

NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN

Rue Paul Blanchy prolongée Phunhuan - SAIGON - Tél.: 20.773

MỖI BUỔI SỚM MAI VÀ CHIỀU

có thầy chuyên nghiệp coi mạch cho toa chỉ thuốc giùm, trị đủ các chứng bệnh đàn ông, đàn bà và trẻ em, chuyên môn bệnh phong tình, bạch đới, tử cung và kinh kỳ rối rứt của đàn bà.

DU-THANH
BAZAR SINGAPORE
138 rue Colonel Boudonnet
(ngang ga xe lửa Mỹ) Saigon
TELEPHONE 21.358

Bồn hiệu có bán đủ các thứ chén đĩa Tây, Tàu, Annam kim thời, máy bát đủ thứ, đĩa bát, các hiệu Beka, Colum ia v.v. Filtre lọc nước giản tiện, mỗi giờ có thể lọc 5 litres; giá 5 đồng. Cho mượn đồ sành đủ các kiểu dùng trong các đám tiệc Tây Nam.

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới dờ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

ĐƯỢC TRỞ TẠI:
Pharmacie Vương-hữu Lê
144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)
Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

Institution HO-VAN Rachgia

(cycle primaire complémentaire)
Directeur **HỒ VĂN THỌ**
TRƯỜNG TU « HỒ VĂN » RACHGIA
Dạy từ lớp đồng ấu đến lớp nhứt thì sơ-học
Trường HO-VAN là trường tư thục lớn nhất ở Rachgia. Phụ huynh học sinh rất tin cậy, nên trong 4 năm, trường càng ngày càng phát đạt và mở mang luôn. Hằng năm được kết quả tốt đẹp trong kỳ thi. Giáo-viên toàn là người có dạy lâu năm nơi các trường công và tư, kinh nghiệm nhiều và đủ tư cách giáo hóa trẻ em.
HỌC PHÍ NHẸ KỶ LUẬT NGHIÊM
Tự trường ngày 1er AOUT 1938

RƯỢU BỔ MẠNH

NÉO - TONIO

Của Bác sĩ PÉRIÉ
Ăn ngon, Ngủ khỏe, Bổ sức, Vượng thần, Trị rét, Ngừa Lao Nam, Phụ, Lão, Ấu, đều dùng được.

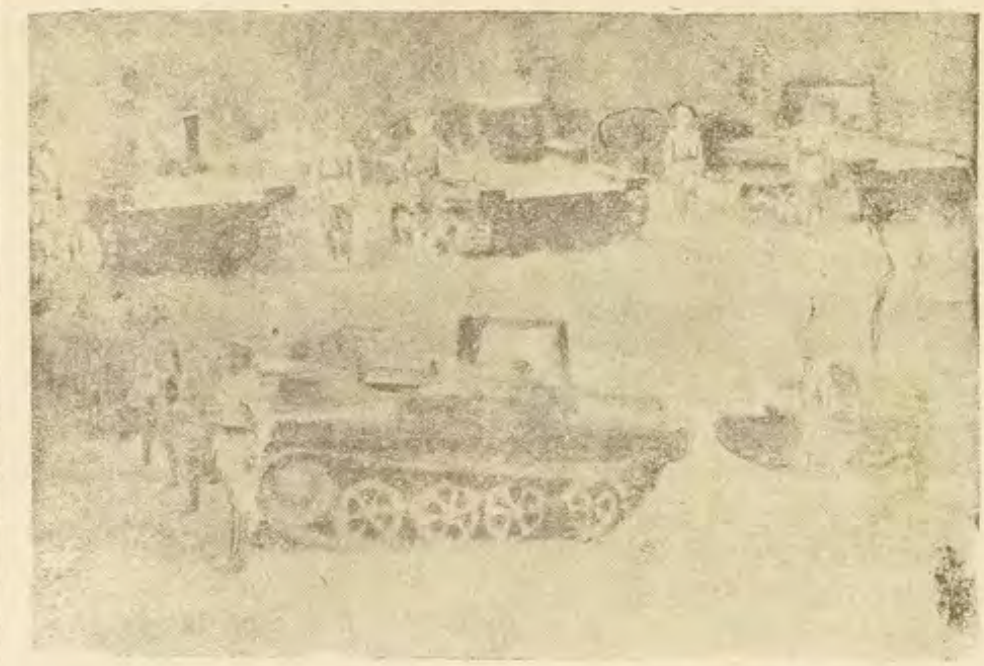
Bán tại: **PHARMACIE KIM-QUAN**
90 Bonard SAIGON

PHÚ-XUAN HỌC HIỆU

41-49, Đường Gia-hội (Huế)
NHỮNG KẾT QUẢ TRONG 2 NĂM VỪA QUA:
Thi Tốt Nghiệp (Diplôme d'E.P.S.F.I.)
Năm 1937
Kỳ đầu: đậu 6 trò - Kỳ thứ nhì: đậu 9 trò
Cộng cả thảy: 15 trò
Năm 1938 (Kỳ thứ nhứt)
Ở Huế đậu cả thảy 83 Nam thí sanh. Trong số đó, bốn trường được 23 trò vào vấn đáp, và đậu hẳn 20 trò. (Có một trò đậu thứ nhì được Mention Bien (Binh hạng).
Thi vào Ban Tú-tài Trung-học Khải Định
Đi 5, đậu cả 5 (Có một người đậu thứ ba).
NGÀY NHẬP HỌC: 1er SEPTEMBRE 1938
GIA HỌC PHÍ { Nhứt niên: 3p.00 Tam niên: 4p.00
 { Nhị niên: 3p.50 Tứ niên: 4p.50
từ niên Bồ tập (4e A. Complémentaire): 4p.00
Phan phí: 7 đồng một tháng
Các giáo-viên đều có bằng Cao-đẳng Sư-phạm, Cử-nhơn, Tú-tài.

VÔ-HÂN CÓ THẺ CẨM CỤ' CHỪNG 6 THÁNG

LỊCH-SỬ Trung-quốc xưa giờ. Nếu muốn đi đường tắt cho nay, bao giờ có việc gần, thì phải vượt qua nhiều núi bành cách tranh, non chập chồng hiểm trở, sự đất Vô-Hân là đất người ta phải vận tài binh xa đại pháo nhọc tranh đoạt nhau cho kỳ được nhàn không biết đến đâu.

Đội-quân cơ-giới của Tàu phòng-thủ Hồn-khẩu hiện nay

để định cuộc hơn thua sau chốt. Trên mỗi trái núi trập điệp bao quanh Vô-Hân, binh tàu đã hùng cường của Nhứt vậy.

Nhứt binh ngày nay không ngại xông pha mạo hiểm vào tận trong xa để lấy Vô-Hân cho kỳ được, cũng bởi lẽ đó. Như kỳ rồi đã nói, Nhứt đem cả hải lực không-quân, do 3 đường tấn đánh Vô-Hân. Nhưng một tuần nay chiến-sự có hơi trầm tĩnh về phía Nhứt-binh, một là vì ảnh-hưởng nơi việc Nhứt Nga xung đột ở Trường-cao-phong, hai là vì do sông Dương-tử đã vỡ, nước dâng tràn ngập nhiều nơi, làm trở ngại việc tấn binh của Nhứt theo hai bên bờ sông. Có chỗ Nhứt-binh phải thua trận rút lui nửa là khác.

Thành ra binh Nhứt hiện nay tuy còn cách xa Vô-Hân lối 200 cây số thôi, nhưng chưa biết mấy tháng nữa mới tới nơi được. Hưởng chi Tướng-giới-Thạch đã bố-tri công-quốc phòng thủ Vô-Hân rất là kiên-cố, một mặt nhờ thế núi sông làm vách thành hiểm trở, một mặt tom góp các quân-đội rất mạnh, khi-giới rất tinh, đề quyết chiến với binh Nhứt một trận này.

Tướng-giới-Thạch đã dự định cầm cự Vô-Hân ít là 6 tháng, cốt làm cho được tiền-hao binh lực khi giới của Nhứt rất nhiều, rồi bấy giờ sự thế không còn giữ nổi, mới chịu buông Vô-Hân ra cho Nhứt lấy. Nhứt do 3 ngã tấn binh như chúng tôi đã nói trong số báo rồi, ấy là họ tính cách báo-cha, nhưng phải vòng quanh đường đất hơi xa, mất lâu ngày

xây đồn đặt súng hờm sẵn; họ định mỗi trái núi phải chôn hàng vạn quân Nhứt rồi quân Nhứt có qua mới qua lọt được. Tàu cốt dụ Nhứt vào giữa khoảng núi sông khuất khúc hiểm trở mà đánh. Hai bên sẽ hội chiến ở giữa khoảng ba mạch núi lớn, là Mạc-phụ-san, Vô-cung-san và Cửu-lãnh-san. Khoảng này địa thế quanh co, cây cối đầy đặc, dầu cho Nhứt dùng phi-cơ bắn phá, thì binh Tàu cũng nhiều chỗ ẩn nấp rất tốt, bóm Nhứt chỉ liệng uống phi-thôi. Cho tới những đội quân cơ-giới của Nhứt, như thiết-giap, xe tăng v.v. cũng vì địa thế gồ ghề mà mất cả oai lực ghê gớm ở đất đồng bằng.

ôm lại, lâu trông vào đó để giữ Vô-Hân ít là 6 tháng. Có người lạc-quan đến đôi muốn làm cho Vô-Hân cũng như thành Má-dưc-ly (Madrid) ở nước Y-pha-nho, nghĩa là cầm cự bằng mấy năm. Ai cũng biết đại-tướng Franco đánh Madrid từ năm kia mà chưa làm sao hãm được.

Song Tướng-giới-Thạch chỉ cốt giữ 6 tháng, vì Tướng dự biết thế nào rồi Vô-Hân cũng phải mất về binh lực khi-giới hùng cường của Nhứt vậy.

TÂY CHAY THÂN THÁNH

VÀ BẤT CÔ-HÔN NHỊN ĐỐI NĂM NAY

TỪ bữa 7 Juillet tới nay, binh nộm, giặc tiền và đèn nhang cúng quảy nhiều lắm. Theo lệ hằng năm đến ngày 15 tháng 7 âm-lịch là ngày « Vong-nhơn xá tội », trừ ra ít nhà tân-thời là hết tin, còn thì bao nhiêu dân bà con gái Tàu, suốt cả tháng bảy vẫn cúng cô-hồn và đi lễ thần thánh, y như cũ-tục.

Sử-Lương nữ-sĩ tính ra nội một Hương-cảng có 10 muôn người Tàu ở, trong dịp này mỗi người hay mỗi nhà cúng quảy lớn hao, ít cũng năm ba cây, nhiều là đôi ba chục đồng không chừng. Bao nhiêu tỉnh khác cho đến phụ-nữ Trung-hoa kiều ngụ ở xứ ngoại, hầu hết cũng thế. Nếu tất cả chị em đồng về nhau tây-chay thân thánh và bất cô-hồn nhịn đôi năm nay, thì số tiền cúng lễ vô ích đó có thể để dành quyền giúp nhà nước mua được hàng trăm chiếc phi-cơ chiến đấu chứ không phải vừa!

Bây tám năm ở miệt Thái-bồ có đám thổ-phí 7000 người do tên « Thái-bồ A-thơ » làm đầu, khuấy nhiều dân làng, cướp bóc ghe buôn ở hai tỉnh Giang-Triết, ai cũng phải ghê. Nào có ai ngờ kẻ nắm đại quyền chi huy đám giặc này, chính là Vương-bát-muội, bởi năng anh dũng, đánh trận rất tài, luôn luôn hai tay cầm hai khẩu súng ra trận. Bởi vậy có cái tên riêng là « Song-thương Vương-bát-muội ».

Sau « Thái-bồ A-thơ » bị bắt chánh-pháp, đám giặc này tan, nhưng Bát-muội nhớ có nhan sắc, có khôn-tài, và có một người thế lực lớn trong chánh-giới lúc ấy cứ nằng nhậy chết và được tha bổng.

Nàng trở về lấy chồng từ trẻ và buôn bán làm ăn. Đến 13 tháng 8 năm rồi, Hoa

Thuốc ĐIỀU KINH trị bệnh kém huyết của dân bà hiệu Nhân-Mai. Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết xây xẩm, mặt mày đỏ lại, sinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đón bà đau về chứng này trước đây từng lần, quý bà sẽ khâm phục và cảm. Giá mỗi vỏ 0.50. khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhân-Mai đều có bán. Mua sĩ 100 chiếc do nơi Nguyễn-văn-Lượng (thai Postale n° 328 Saigon hoặc nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua về do nơi các đại-lý.

Thuốc HO BỔ PHỐI hiệu Trái Nho giá 0p.15. Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhân-Mai nhất bản.

NHAN-SẮC và CHIẾN-TRANH

TRƯỚC LÀM NỮ-TƯỚNG SAU LÀM HÂN-GIAN

Nhứt chiến-tranh bạo-phát ở năng cai-quân một cánh-quân Thượng-hải, Bát-muội đang là du-kích ở miền Nam-kiên. Nhiều một chị đàn bà nhà quê cặm phen năng thừa cơ đánh úp cũi sanh-nhai ở Phụng-hiền. Kế Nhứt-binh khiến họ tổn hại vô Phụng-hiền bị thất thủ, năng số. Tuy Nhứt sai người chiêu dụ, liền tụ họp 2000 thổ-phỉ trong những năng không chịu đầu miền, thả h đội du-kích. Vì hàng. Trước từng buồn mười lâu, nên Gần đây năng phát sanh ái-chi biết rõ còn nhiều ừ muối tình quan hệ với một người có lâu đang đầu ở bờ biển, năng tại mắt ở Thượng-hải, mà anh liền chớp lấy những muối ấy chằng nầy chính là Hân-gian đã chờ về tại Thượng-hải bán, để nhờ theo Nhứt mà có địa-vị, oai lấy tiền mua súng và làm lương quyền.

Tháng 3 năm nay, viên đội-trưởng của đội quân trung-trương du-kích là Viên-anh-Kiệt giao cho

TIN TÀU HAY NÓI QUÁ LỖ 1555 phi-co' Nhứt' Bị Tàu bắn ngã trong 1 năm? và 4 Thiên-vương Nhứt tử trận

NGƯỜI ta lo cho tiền-đò Frang-quốc, vì thấy binh-lực yếu, đánh trận thua hoài, đã vậy mà hơn-tâm dân-khí cũng kém nữa. Trừ ra phần ít là số sắc hy-sanh, còn thì đều lạnh lẽo với quốc-nạn và không kể là gì sự quốc-gia tôn-vong. Còn có hạng đi tham tiền tham danh đến quên mất tổ-quốc mà giúp đỡ kẻ thù là khác.

Cách đây 1 kỳ, chúng tôi đã thuật chuyện ở Hôn-khẩu bắt được một đám Hôn-gian mà một vị huê-thương làm đầu.

Giờ nói chuyện mỹ-nữ Hôn-gian. Có hai vụ mới phát-giác làm chấn-động sự kiến văn ở nước Tàu và cả thiên-hạ, ấy là vụ nữ-tướng Vương-bát-muội và vụ ngôi sao hát bóng Lý-Lệ.

Nhứt là Vương-bát-muội, từng làm nữ-tướng đánh Nhứt-binh mà rồi trở lại theo Nhứt mới kỳ. Bát-muội người ở Triết-giang, nhà nghèo, mồ côi cha mẹ từ nhỏ, lúc 16, 17 tuổi đã phải vào học nghề may bay Nhứt bắn phá độc-ác, kể từ lúc mới phát ra chiến-tranh là mừng 7 tháng 7 năm ngoái cho đến ngày 30 Juin 1938, đại khái như vậy:

Bị hại nhứt là Quảng-châu, Không-quân Nhứt bắn phá trong thời-gian nói trên đây, cả thấy 902 lần; số bom liệng xuống 2801 trái lớn; số người chết 4815; số bị thương 8991 người.

Tới tỉnh Giang - tò bị liệng 5489 trái bom; tỉnh Giang - tây 2961 v.v..

Nhứt-hồn có máy bay quân-dụng lối 2000 chiếc; máy bay dân-dụng lối 1000 khi cần dùng có thể biến hóa ra làm phi-cơ chiến-trận được.

Hôm cuối tháng rồi, chính viên Không-quân tư-linh Tàu là Mao-bang-Sơ có tuyên-bố rằng: Trong một năm nay, số phi-cơ Nhứt bị Không-quân Tàu và súng cao-xạ các nơi bắn phá được 570 chiếc. Nhơn vì sự y ngoại mà bị cháy hay bị thương cũng

—dầu— ĐỒNG BẢO

Thương hàng hơn hết các thứ dầu trị bá chứng

Madame **Trương-van-Huân**
200, rue d'Espagne. - SAIGON

BÁN ĐỒ ĐÓ THÊU REN, CHỈ LAINE (Bên contre remboursement)

Trừ ba mối hại người

BỆNH PHONG TÌNH: Đã thuốc chuyên môn nhiều năm kinh nghiệm, dầu cho bệnh nặng thâm căn cốt để không còn hi-vọng chữa khỏi, cũng trị lành tận nọc quả quyết không khi nào phục phát, làm cho nỗi danh chấn động là Huê-linh đơn số 1, cho đến người ngoại-quốc cũng phải sống sợ ngạt nhiên, không dè Annam ta có thuốc công hiệu phi thường đến thế. Bệnh mới mắc trị cho thiệt sớm thì trong một hai tuần là tuyệt nọc.

BỎ GIỮN Á-PHIÊN: Đông-pháp giới yên hoàn số 19. Một bác sĩ Lang-sa đã thí nghiệm công nhận là phương thuốc phối hiệp rất hoàn toàn đúng phép, ngài cả quyết rằng dầu cho giữn nặng lâu năm thế nào cũng đều bỏ được dễ dàng không lo sanh bệnh khác.

BỆNH TRẦU, BỎ, HEO: Cứu sống vô số súc vật nhỡ. LỤC SỨC HỒI SAN-HOÀN số 13 là thuốc mà cha Ignatio Bùi-công-Thích ở Chi-hóa thường mua giúp đỡ cho nông gia và có viết thư chứng nhận là môn linh dược ở Lục-tỉnh cũng hoàn nguyên nhiệt liệt.

NHÀ THUỐC **ĐINH-THÀNH-SONG**
112, rue d'Espagne - SAIGON

Bên đường làm đem cả danh giá ra mà bảo kiết bài quảng cáo này là đúng sự thật, không theo thói chaoi ngót. Có bản các chỗ sau này: PHOMPHEN: Trương long Bảo dừ Xiêu-Bao 47 rue Oh Nha Oum (đường lò heo). Kim-Seng 120 rue Armand Rousseau. MY-THO: Tô-Tâm 43 route Gocong. TAYAN: Nguyễn-huê-Dur. CAI-MON: Nguyễn-văn Ba TRAVINH: Lưu-tấn-Hoa và Tô-Vinh-Tường CHO-LACH: Nguyễn-văn Ba. VINHLONG Nguyễn thành-Lưu. MOCAY: Đoàn-tho Nhựt. TIEUCAN: Phan-lân-Triệu. BENTRE: Tân Thanh. SOC-TRANG: Hồng-Điền CHO-LON: Lai-văn-Thường. BẠC LIÊU: Nguyễn tấn-Biến. HUE: Phò ninh gare, Hiền sĩ Nguyễn-hữu-Song.

Tốt hơn các thứ savon tốt
Fabricant: **F. VAN-VOVAN**
164, rue Colonel Boudonnet (ngang ga xe lửa Saigon)
Téléphone: 21.475

Thanh-niên con nhà giàu chỉ muòn làm nó-lệ

LƯỜI BIẾNG HAY THIẾU THÔNG MINH?

TÔI thường gặp nhiều sản, không chịu bỏ vốn ra để
bạn con nhà giàu tự chủ trương lấy một công
bảo tôi:

— «Anh xem ở đâu
cần dùng người làm, chỉ dùng
tôi, dầu phải đóng tiền thế chun
bao nhiêu cũng được».

Rồi, sau hai tiếng «đề coi»
của tôi trả lời xui-xị cho qua
buổi, họ lại tiếp:

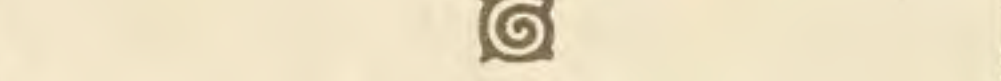
— «Nếu «nó» đòi ăn chút
đỉnh tôi cũng chịu».

Thế nghĩa là gì?

Các ngài phải cho tôi mím
cười để lấy làm lạ rằng sao bạn
thiếu-niên con nhà giàu — ở
nhiều lắm — ở xứ ta lại có một
tâm-lý tầm thường, nếu không
là hèn thấp, như vậy. Đi làm
công cho một hãng buôn lương
tháng năm ba chục có phải là
một sinh-kế vẻ vang cần dùng
cho một thiếu-niên có cửa nhà
không? Các ngài, cũng như tôi,
đều trả lời: không. Nền nhường
những ghế thờ - ký trong các
hãng buôn cho bạn trẻ nghèo.
Chính những người này, nhà
không có vốn riêng, mới cần
đến sinh kế ấy để nuôi mình
và một gia-đình đông đúc.

Tôi không hiểu sao những cậu
con-tử, cha mẹ có tiền của

Tôi xin chịu thua, nếu ai dám
cãi với những lý lẽ như trên.
Nhân cái tính «hiếu động»
của bọn thiếu niên có cửa ấy
nên lâu nay trong xã-hội sanh ra
một bọn lường gạt mới. Chúng
rao lên báo tìm người làm có
thế chun. Năm bảy câu háo danh
ở Lục-tỉnh lột lột tách tiền lên
trao cho chúng. Ban đầu, chúng
cũng trả lương đàng hoàng và
cho ngồi bureau hẳn hoi. Vài
tháng sau, chúng biến mất cùng
với số tiền thế chun khá lớn.
Đi kiện «ông chủ» lường gạt
ấy ư? Thì cũng đã mất tiền rồi,
và còn mang tiếng thiên hạ cười
là đại.

Hiện thời, kinh tế trong nước
lần hồi khôi phục. Và không có
lúc nào nền tiểu công nghệ cần
phải khuếch-trương hơn lúc này.
Đó là một dịp tốt cho những
thiếu niên con nhà giàu trong
nước nên bỏ vốn ra làm ăn để
cướp trước cái lợi ấy đi; nếu
không, các bạn sẽ than tiếc, khi
thấy những hội tư-bồn ngoại
quốc lợi dụng cơ hội ấy trước
các bạn.

Tôi đã nói hiện thời nước ta
đang cần phải khuếch-trương
tiểu công nghệ. Có nhiều bạn sẽ
hỏi tôi nền tiểu công nghệ mà
nước ta đang thiếu và đang cần
là những công nghệ gì? Đó là
một vấn-đề quan-trọng mà tôi
sẽ thử bàn với các bạn trong
một bài sau.

Tôi biết có người sẽ cãi rằng
các cậu con nhà giàu có tiền
thật đấy, nhưng họ không dám
đứng ra tự đơm đương lấy một
công cuộc làm ăn riêng, vì một
là họ không thạo nghề nghiệp
gi hết, hai là họ không muốn
phải lo nghĩ tính toán chi cho
mệt. Rồi họ sợ lỗ. Theo họ,
chỉ bằng trao tiền cho người ta,
rồi người ta bảo làm gì cứ làm

LE PHA

NHỮNG NGƯỜI CỨU QUỐC?

LÚC này, nhơn rộn rịp về
vấn-đề phòng thủ Đông-
duong, nhiều báo của người Việt-
nam ta chủ trương, trong nam
ngoài bắc cũng vậy, ngổ ý trông
mong chánh-phủ Bảo-hộ phải
quyết kể trừ hẳn cái độc á-phiện
cho dân xứ này, chứ muốn khai
hóa dân rầy mà còn lấy á-phiện
làm một nguồn lợi thâm nhập,
thật là trái ngược.

Nhưng ông Babut, chủ nhân
Pháp-Việt tạp chí, nói rằng á-
phiện giúp cho công-nho mỗi
năm mấy chục triệu để làm công
kia việc nọ, nay trừ bỏ nó đi
thì lấy tiền đâu đắp vô lỗ trống
ấy?...
Ông Babut nghĩ sao? R.O.
một nhà cứu quốc

Nếu vậy thì ra bao nhiêu
người tiêu thụ «com đen» ở xứ
này đều là người có công cứu
quốc hết thấy. Vì có họ, công
nhơ mới yên ổn, không họ thì
công nhơ thiếu nguy. Mặc họ
gầy xương xám mặt, nhưng họ
nuôi được những người khác ăn
lương lớn, ngồi xe hơi.

Nếu vậy thì những tiệm công
yên đều có thể coi là sanh-tử
của các nhà cứu-quốc, người ta
nên bắt chước cái ý nghĩa hay
của đền Panthéon, ngoài cửa
mỗi tiệm nên treo tấm bảng có
hàng chữ lớn này «La Patrie re-
connaisse nte» (Nhà nước biết ơn)

Nếu vậy thì nhà nước nên
truyền lệnh cho biện lĩnh cô hót
từ nay vô tiệm xét giấy thân,
dầu gặp những người mình gầy
mặt vò, khố rách áo ôm đến
đâu, cũng không được nói cách
xằng xôm: — «Ê! giấy thân đâu
đưa coi mầy», mà phải thưa bẩm
với họ một cách tử tế. Vì họ là
người cứu quốc.

Nếu vậy thì từ nay nên miễn
giấy thân cho họ, vì mỗi năm họ
đóng góp vào khoản cứu quốc
nhiều gấp trăm lần ngàn lần
giấy thân. Với họ, cũng nên miễn
thuế, nên miễn sưu, nên cho
hưu bổng, nên có chỗ ngồi ở
trên xe lửa, như các chiến-sĩ
trọng thương (mutilés de guerre)
vì họ cũng tròn phận sự cứu
quốc mà phải ngày thêm mòn
thịt, da bọc lấy xương.

Ông Babut nghĩ sao? R.O.
một nhà cứu quốc

Không đau lắm quai biết mầy

Mất ngủ, kém ăn, tâm thần mờ mịt, đều là những
nguyên nhơn làm cho ngài thất bại trên đường đời.

Nếu ngài muốn tạo lên hạnh phúc, giàu có, phong lưu,
thì nhất thiết ngài hãy giữ mình, chớ để thường đau ốm.

Sự thành công thắng lợi chỉ để giành
cho những người mạnh khỏe mà thôi.

Vậy mỗi tuần ngài hãy bồi dưỡng thân thể bằng một viên

CỦU-LONG-HOÀN

Quán nhà thuốc **VÔ ĐÌNH DÂN** 323 RUE DES MARINS
CHOLON
118 ESPAGNE SAIGON - 4 OHIER PHNOMPENH

THIỆT quả năm 1938 là một năm đa tai đa nạn cho nhân loại thế giới.

Nào là chiến tranh, nào là mất mùa, nào những tai nạn xe hơi, xe lửa, trật bánh, nào là những án mạng ái tình, án mạng cướp bóc v.v... trong thiên hạ năm nay xừ nào cũng có mà nó xảy ra từng giây từng phút, kế tiếp nhau liên liên mới kỳ.

Ngay một xứ tí hon như mình đây, ai thử tính thăm trong ri và bấm đốt ngón tay, coi từ đầu năm 1938 tới giờ, biết mấy nơi lửa tim mùa thất, biết mấy tai nạn xe lửa trật bánh giết người, biết mấy vụ án đâm chém nhau chỉ vì ghen tương tình ái? Nam kỳ mình mới đây, trong vòng chưa đầy một tháng, chẳng phải có ba bốn vụ án mạng vì tình đó chi (Jean Tôt đâm vợ, Trần Chạo giết cha nuôi, tên Mèo chặt đầu vợ là Thị Cụt vì tội ngoại tình). Ngoài Bắc cũng vậy. Chót hết là mới đây một cô gái tân thời bị thả bè trôi sông chỉ vì lãng mạn đa tình.

Hỏi thử mấy vụ án mới nói trên vì đâu mà ra, chắc hẳn các nhà luân-lý đạo-đức mình đã nhận mặt đem ngay cái thiên-kiến của mình ra đổ tại đạo-đức suy đồi, luân-lý bại hoại, rồi các cụ cho hai câu thơ Tán-đà như một cái thiên cổ định-án:

« Văn-minh Đông Á trời thâu sạch,

« Nay lúc cương thường đảo ngược ru? »

Nhưng các nhà khoa-học, bao giờ cũng nói chuyện khoa-học, bao nhiêu việc gì trên đời, họ cũng lấy khoa-học mà quy nạp: chẳng những mấy vụ ái-tình mà thôi, bất cứ tai nạn gì khác cũng vậy.

Bởi vậy họ đã suy tầm kết luận một cách kỳ quái mới mẻ. Họ cho những tai nạn xảy ra cả giây cả đám trong năm 1938 này đều do tội lỗi của một kẻ thủ-phạm mà không ai dám ngờ tưởng: Mặt trời!

MỞI nghe như là chuyện kỳ quái vô nghĩa, nhưng cứ xem nhà khoa-học họ chữ-trương cái thuyết của họ, bấy giờ mình phải tin rằng họ nói có lý thật.

Trước hết, theo ông bác-sĩ Maurice Faure đã nghiên cứu có phải nhiều lúc người ta thấy và chứng giải phân minh, chúng tai nạn xe lửa, xe hơi, máy bay ta nên biết rằng trên đời có v. v... phát sanh ra cả đám, kế những việc phát-sanh ra tuy là tiếp nhau liên liên trong một

NĂM nay khắp thế giới xảy nhiều tai nạn kia, nhiều nơi thất mùa, nhiều nạn xe hơi, xe lửa, nhiều vụ án đồ máu vì đàn bà, nhiều... nhiều...

KHOA-HỌC BẢO CHINH LÀ LỖI CỦA MẶT TRỜI GÂY NÊN ĐÓ!

khác nơi khác chỗ, nhưng đều căn nguyên sự-trạng thì vẫn giống nhau, ấy là nó phải vãng theo một cái luật nhất định của vũ trụ, gọi là « Luật hàng xâu » (Loi des séries).

Ái này đều biết bệnh dịch phát ra sát hại người ta và loài vật; cái đặc tánh của nó là trong một lúc, biết bao người ta hay loài vật cùng mắc căn bệnh và phát chứng bệnh giống nhau mà chết. Bệnh dịch phát sanh, cổ nhiên gốc tích bởi có một loài vi trùng, bay theo gió bụi, ai hít nhầm thì bị, hay là tự người nọ truyền sang người kia, sanh ra truyền nhiễm. Cái nguyên lý ấy rõ ràng và đúng lẽ lắm, không còn ai chối cãi được nữa.

Nhưng đến cái trường hợp như sau này thì các ngài bảo sao?

Một chứng bệnh cúm (grippe) đồng thời phát ra ở tất cả các cù lao rải rác trong Thái bình-dương, như hồi năm 1900 đã thấy. Mà những cù lao ấy cách xa nhau hàng mấy ngàn cây số, tuyệt nhiên không giao thông gì với nhau, cho tới chịu gió thổi cũng nghịch hẳn nhau nữa, thế thì bảo ai đem vi trùng truyền nhiễm hay gió bụi nào thổi vi trùng bệnh cúm, mà trong một lúc hết thấy các cù lao cùng vương bệnh như thế? Lại có khi cùng trong một lúc, ở xứ Ba tây (Brésil) và ở nước Đức cùng phát sanh một chứng bệnh truyền nhiễm y như nhau là tại làm sao? Đây, người ta không thể bảo được rằng con vi-trùng bệnh từ kẻ nọ lây qua kẻ kia, cũng không có lý nào con vi trùng là lộn trong cát bụi mà bay ngang qua Đại tây dương cho được. Nhất là không thể nào cho là tại khí hậu hai xứ đều thuận tiện cho con trùng bệnh đồng thời sanh nở ra, vì xứ nọ ở hàn-đới, còn xứ kia ở nhiệt đới, khí - hậu có giống nhau sao đáng?

Nó có cái nguyên-do gì khác?

Ông bác-sĩ Maurice Faure lại bảo người ta chiêm nghiệm thêm

những việc hiển nhiên này nữa: Maurice Faure đã nghiên cứu có phải nhiều lúc người ta thấy và chứng giải phân minh, chúng tai nạn xe lửa, xe hơi, máy bay ta nên biết rằng trên đời có v. v... phát sanh ra cả đám, kế những việc phát-sanh ra tuy là tiếp nhau liên liên trong một

thời-kỳ ít ngày, rồi cách lâu lắm mới lại có. Nay đến những việc, ví dụ như tự tử, thường khi năm ba tháng một năm chẳng có đám nào, rồi có khi trong một vài tuần, chỗ này có người treo cổ hay nhào sông, chỗ kia có cô uống thuốc phiện với dấm thanh, xảy ra liên liên, dường như họ rủ nhau mà chết vậy. Thì án-mạng cũng thế. Nhiều lúc vắng hoe, khiến cho các báo hằng ngày chẳng có tin lạ mà đăng, rồi tới hồi án-mạng đâu mà bạo phát ra cả chàng cả đám, làm luôn một xâu dài: nào là giết nhau vì tình, vi ghen, nào là một chuyện cãi lẫy nhỏ nhen, hay năm ba cất bạc cướp giết, cũng đủ khiến cho người ta xáo dao đâm chém nhau.

Ta thử nhớ lại ngay ở xứ ta thì biết. Mấy tháng trước, trong một thời-kỳ ngắn ngủn mà trên đường xe lửa Saigon-Hanoi và Saigon-Dalat, tai nạn trật bánh đồ xe phát ra kế tiếp năm lần bảy thứ, ai cũng phải dật mình. Lại giữa lúc này biết là mấy vụ án mạng vì tình đã xảy ra đó?

Quả nhiên cái « luật hàng xâu »

Sách mô mà coi?

— Sao con cứ thả rêu hoài không lấy sách vở ra mà coi?

— Cụ Lại bộ cầm hết rồi còn có sách mô ..

ở trong vũ trụ là sự có thật, mặt trời có ảnh-hưởng tới sự sống của trái đất, không phải là nói sự mê tín viễn vông gì đâu. Kỳ thiệt là mặt trời chiếu rọi địa-cầu với những đốm đen ấy khiến nên ảnh-hưởng tới khí-hậu, tới vật lý, tới tánh-tình cốt để xem xét cho kỹ những tâm-lý con người ta, rồi tai nạn cái hiện tượng lạ lùng mới nói thật bệnh kia khác bèn do theo trên, rồi hiệp lại mà tìm cho ra đó mà phát-xuất cả giấy.

Người ta đã tìm ra nguyên nhân đứng bề ghi (aiguilleur) xe do là nhứt thiết mỗi sự gì phát hiện ở mặt đất này đều có dính dấp quan hệ với nhau. Nhất là những sự gì phát sanh từng cháng từng xâu, chẳng phải ngẫu nhiên bao giờ, kỳ thiệt là có chịu ảnh hưởng ở những cái đốm đen trên mặt trời (les taches solaires) nó chiếu xuống trái đất mà khiến sanh ra nhiều tai nạn nạn kia vậy đó.

Mới rồi có hội nghị các nhà thiên-văn quốc-tế ở Nice, ông đốc-tor Maurice Faure đem cái thuyết của ông ra trình bày với những chứng cứ đánh rành, ai cũng phải phục. Chính vì năm 1938 này, mặt trời có nhiều đốm đen, thanh ra 2 nh hưởng cho trái đất có từng xâu tai nạn phát ra: chém giết, bạo lụt, thất mùa, án mạng, tai họa xe hơi, xe lửa, máy bay v. v., thứ gì cũng xảy ra từng cháng từng lũ, kế tiếp nhau hoài. Ông Mémery giám-đốc Thiên-văn-dài Talence, làm chứng rằng mình trải 30 năm kinh nghiệm, hề nào thấy trên mặt trời có nhiều đốm đen chừng nào, thì hành phạt, thì nhà khoa học ở địa-cầu có nhiều tai họa tạt mắt trời năm nay có nhiều đốm

kinh, quả thấy mặt trời vô số đốm đen, hèn gì ở địa-cầu ta chiến-tranh lung-tung, tai nạn lung-tung, tạt bệnh lung tung. Các nhà kinh-tế học Anh Mỹ cũng căn cứ vào cái thiên-tượng ấy mà biết sự đổi thay hơn kém về số thâu nhập của các cuộc kinh-doanh và mùa màng trúng nó đi qua cho rồi mau đi!

hay thất. Nói rằng những đốm đen trên

X. Y.

ĐI CHƠI CHỢ LỚN DỰ TIỆC TRUNG-HOA

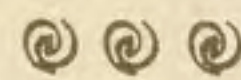

Ái đã đi tới Chợ Lớn, mà chẳng hề bước lên « Thái-Hồ-Lầu » thì cũng thiệt! Vì chốn này: đã dành sẵn đủ thức sơn-trân hải-vị, để cho ta cùng bạn-hữu năm ba đánh chén trong khi nhàn-hạ, chẳng những món ăn đẹp miệng, thức uống đủ mùi, mà lại một tòa nhà nguy-nga: lầu cao sảnh rộng; Có vườn hoa đẹp, có gió thanh-tần, muốn an-bộ đương-xa, lại sẵn sàng thang diềm. Ta có thể đến đây:

Khi chén rượu, khi cuộc cờ, (có để sẵn cờ tướng);

Khi xem hoa nở, Khi chờ trăng lên!

Thật là vô-cùng hứng-thú, lắm đều thanh-tân !!

Ban ngày từ 12 giờ trưa đến 3 giờ chiều.

Có bán trà, bánh, mỳ, cháo để diềm-tâm; theo giá kinh-tế. Có ca-nê trời giọng du-duong, giúp vui cho quý khách.

Lành tiệc lễ đám, đề đãi đãi khách-quí, phòng huê rộng rãi, tiện lợi nhiều bề. Xin quý-khách chiếu-có, ắt sẽ đẹp lòng!

« THÁI-HỒ TƯU-LẦU »

284, Rue des Marins 284

Téléphone Automatique N° 30351, CHOLON

THIÊN-HÒA BAN-DUỐC

Trị tận gốc các bệnh trái và ban như ban của lưỡi trắng. — THIÊN-HÒA-ĐUỐC — CHOLON

PHẢN ĐẤU VỚI CUỘC ĐỜI

TRONG một gia-đình nào được đông đảo và mạnh khoẻ thì thật là hạnh phúc và quý nhứt trong đời. Dầu cho đủ sống không giàu có hơn người, trong gia-đình bao giờ cũng được vui vẻ.

... Muốn tìm những hạnh phúc ấy, không đâu xa, nó chỉ ở gần một bên ta, nhưng tại ta lãnh đạm không quan tâm đến... ấy là tinh thần và sức khoẻ.

Vậy ta cần phải lo cho sức khoẻ và tinh thần được đầy đủ luôn, thì dầu cho ta phải vì chén cơm thường bữa, buộc lòng phải làm lụng suốt ngày hầu phần đấu với cuộc đời «mạnh dạn yếu thua» ta cũng không biết chán.

Quý độc-giả muốn chiếm được cái kết-quả tốt đẹp và chắc chắn ấy tôi xin vui lòng giới-thiệu một phương thuốc bổ SÂM-NHUNG-DUỘC-TINH hiệu THIÊN-THẦN (giá 0\$60). Quý ngài nên dùng thử 1 ve sẽ thấy ăn ngon, ngủ khoẻ, sức lực mạnh mẽ hơn xưa bội phần... thật là một thứ thuốc bổ thân, bổ huyết, thêm sức lực hay dễ nhứt, khắp Viên-đông đều nghe tiếng.

Nhưng quý ngài nên để ý, vì có nhiều thứ Sâm-Nhung-Duộc-Tinh của hiệu khác cũng dường tượng nhưng không công hiệu chi hết, nên nài cho được thứ SÂM-NHUNG-DUỘC-TINH hiệu THIÊN-THẦN của nhà thuốc WILSON, 40 rue Viénot SAIGON, mới thật hoàn toàn công hiệu.

• Người lớn, trẻ em đều dùng được mà nhứt là đàn bà có thai hoặc sau khi sanh đẻ, dùng nó pha với rượu uống sẽ được phục sức một cách mau lẹ.

B. H. Saigon

Nếu trong gia-đình của quý ngài có người ho, nên cho uống ngay 1 ve thuốc nước ngọt PHÊ-SANH-KÝ cũng hiệu Thiên-Thần thì chứng ho sẽ dứt tuyệt.

Bệnh Phong - ngứa

Các thứ phong độc ở trong máu mà biểu ra các chứng bệnh ngoài da như là:

Nổi mọt có giẻ cùng mình, dưới hân bàn tọa, lưng, ngực, cổ, bắp vế, ngứa ngáy, hay là da thịt bông sưng tề, nổi cục đỏ bầm, ngứa theo kẽ tay, có mọt trong bọng, da lòng bàn tay hơi ngứa, da mặt sưng, đau lưng, mỗi xướng hãy uống thuốc.

Phong Ngứa Nhơn-Hoàng
Thủ tiêu các thứ phong độc, phong ngứa lở máu trở lại tinh sạch, ngứa được bệnh phong đơn giản được gốc độc bệnh phong tinh, trẻ nhỏ có ghẻ lở, ghẻ ngứa, nổi u nổi giẻ dùng rất công hiệu.

Người lớn trẻ nhỏ đều dùng được giá mỗi gói 0,05\$

Nhà thuốc NHƠN-HOÀNG
15, Amiral Courbet — Saigon
Gửi lãnh hóa giao ngân mau lẹ từ 2 hộp sắp lên.

Chế Giỏi
Thời Đại

Mặc dầu Nga có 3 thứ
khí-giới oai-hiệp Nhứt

THÀNH SẮT, TÀU NGẦM, MÁY BAY

NHỮNG NHỰT KHÔNG SỢ

VẤN-đề «thề-diện» làm cho Nga Nhứt cu-cưa với nhau hơn hai tuần lễ nay, hòa chưa chịu hòa, đánh chưa thật đánh, nhưng ở miệt Trường-cao-phong (chỗ giáp ranh Mãn-châu Cao-ly với Nga) ngày nào cũng vẫn có súng nổ, vẫn có máu tuôn, vẫn có phi-cơ oanh tạc dữ dội, vẫn có những trận giao phong như đánh nhau thiệt vậy.

Có ngày hàng trăm chiếc phi-cơ Nga bay qua biên-giới Nga tới 10 lần để liệng bom.

Có ngày bộ-binh Nga đôi ba phen tấn công Trường-cao-phong và Sa-thảo-phong định lấy hai chốt núi ấy lại, nhưng đều bị quân Nhứt cự gắt mấu quá, binh Nga phải lui.

Nay mai họ đánh nhau thật tinh thì ra sao không biết, chờ mấy lúc đang «nhập đề» này, hai bên đụng chạm nhau qua-loa thì Nga-binh thất lợi phần hơn. Mấy chú lùn một mặt muốn hòa, nhưng một mặt vẫn phải liều chết ra tay, không chịu để Nga cùng thiên-hạ tưởng mình đang mắc việc xâm Hoa mà phải yếu thế đi chút nào!

Trong khi chánh-phủ và nhà ngoại-giao hai nước ngồi bàn tính những điều-kiện giảng hòa, thì ở biên-giới, quân-linh cứ bắn nhau liên-tiếp ở chung quanh Trường-cao-phong.

Nếu trong ít ngày nữa mà việc giải hòa điều-định không xong, thì chỉ còn có cách là phải giao-chiến thật tinh, để nhờ máu sắt phân-xử.

Nói cho cùng mà nghe: dầu cho hôm nay điều-định yên ổn chẳng nữa, cũng chỉ là một cái yên tạm thời, rồi mai kia một nọ thế nào Nga Nhứt cũng phải huyết-chiến với nhau một phen, không chạy đâu khỏi.

Ái chẳng, ai bại, thật là một sự khó lòng đoán trước. Cứ đem nhơn-lực và vật-lực hai bên ra so sánh, như chúng tôi đã thử xét trong một kỳ báo trước đây, thì cố-nhiên Nhứt không bằng Nga. Người ta cứ vin nơi sự so sánh đó thì có thể bảo chắc rằng Nga tất đánh thắng Nhứt. Nhưng vậy là người ta chỉ mới lấy những điều-kiện thuộc về căn-bản chiến-tranh mà đoán vậy thôi, còn bỏ quên những điều kiện khác nữa cũng quan hệ tới sự thắng bại của một cuộc chiến-tranh, không phải chỉ có nhơn-lực vật-lực là đủ tất thắng được đâu.

Bởi vậy, lấy mặt chiến-lực và chiến thuật mà bàn, có người tin chắc Tô-Nga không dễ gì công-kích và chiến thắng Nhứt-bồn. Người ta còn bảo Nhứt-bồn có thể lấn hơn Tô-Nga nữa là khác.

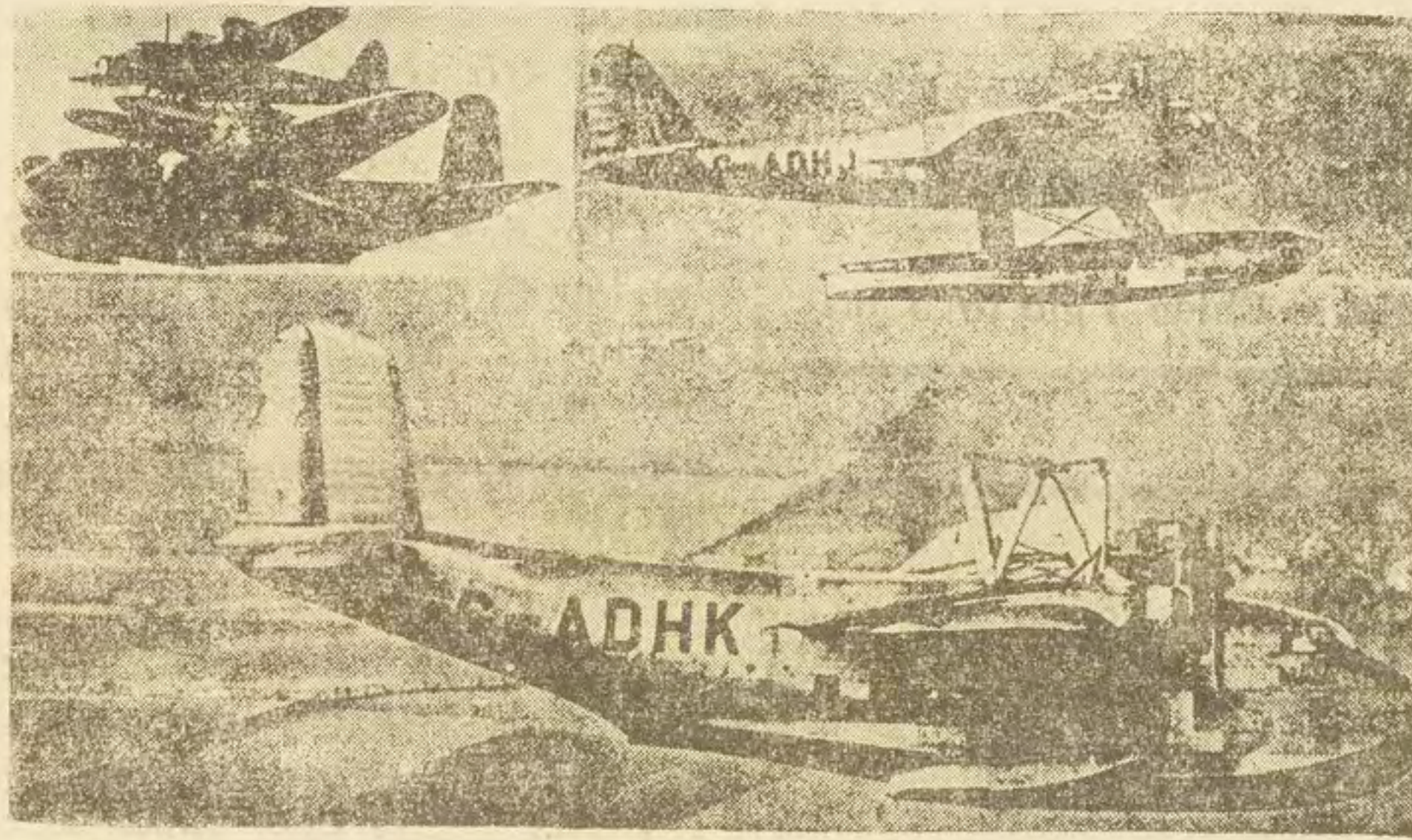
Trước hết là người Nhứt, chính họ tự tin như thế. Những tay quân-sự chuyên môn như Y-dăng-chánh Chi-trợ và Hòa-phong Tấn-sách đã từng nghị-

luận rạch ròi về chiến cuộc với Tô-Nga, nói rằng Nhứt không hề sợ con gấu nằm vắt mình hai châu Âu Á, mặc dầu nó có nanh dài vuốt nhọn, nó đang trợn mắt nhe răng; đến lúc cần dùng, anh thợ săn Nhứt-bồn đủ sức đánh ngã con gấu ấy cái mọt.

Đến ngay bây giờ, Nhứt-bồn trải một năm nay đã hao tổn bao nhiêu tài-lực binh-lực vì việc xâm Hoa, mà những nhà quân sự Nhứt vẫn có chỗ tự tin và nói tự hào rằng dầu phải đồng thời đánh Tàu và địch Nga, chúng tôi vẫn có thể làm, vẫn còn đủ sức.

Tuy nhiên, họ vẫn nhìn nhận rằng Nga có ba thứ khí-giới rất lợi hại, có thể oai hiếp Nhứt-bồn, là:

- 1 — Thành sắt;
- 2 — Máy bay,
- 3 — Tàu ngầm.

Tuy Nga có không-quân mạnh, nhưng không-quân Nhứt cũng không phải yếu gì. Gần đây Nhứt chế-tạo ra nhiều kiểu phi-cơ chiến-trận mới lạ, tức như hình in đây, gọi là «máy bay mẹ con công nhau» máy bay lớn công máy bay con trên lưng, đến lúc ra trận, con tự tách riêng mẹ ra, khiến cho sức chiến đấu thành ra gấp hai.

Vì phải phòng bị đối Nhứt, nên chỉ bấy tám năm nay, dọc theo biên-giới Mãn-châu, Nga xây dựng những pháo-đài và lũy sắt, giống như phòng-tuyến Magiaot của nước Pháp ở biên-giới Đức vậy.

Lũy sắt này đều dùng gang sắt đúc với xi-măng, trên nóc và bốn vách, dày tới 5 thước. Từ hồ Hưng-khai trở về phía nam, trải qua một dãy Bá-lực, Hắc-long-giang và Tùng-hoa-giang, suốt tới phía sau Hải-lan-bảo và Đại-ô-ly, những lũy sắt liên liên nhau, lối 5000 hay 6000 cái.

Thứ đồn lũy này chẳng những là bên nghịch khó đánh và không thể phá nổi, mà Nga lại có thể dùng nó làm căn cứ để công kích bên nghịch nữa. Hiện tại nhà quân sự Nhứt chưa nghiên cứu ra phương pháp gì để công phá những đồn lũy ấy cho được.

Mấy lâu nay, Nga lấy Hải-sâm-uy (Wladivostock) làm nơi căn cứ hải-quân ở Viễn-đông, nhứt là tàu ngầm. Năm ngoài mới có chừng 50 chiếc, nhưng bây giờ thì nhiều lắm. Từ Hải-sâm-uy dọc theo bờ biển, Nga lập đồn ải canh phòng và đặt thủy lôi tứ-tang, lại có nhiều ngư-lôi-hạm 700 tấn, sức chạy

thật mau, và trên tàu có hai khẩu súng bắn xa 40 dặm. Ngoài ra còn có những tàu ngư-lôi nhỏ nhỏ vô số.

Nhứt-bồn nhìn nhận rằng hạm đội Nga ở Hải-sâm-uy đối với việc quốc phòng của mình thêm ra lắm nỗi lo ngại.

Đến không-quân Nga, càng khiến cho Nhứt coi như mũi tên nhọn, đâm vô tim, thọc vô mắt mị-h. Hồi 5 năm trước, ở Viễn-đông, Nga chỉ có chừng 150 máy bay thôi, nhưng hiện nay tăng lên đến 800 cho tới 1000, mà đều là kiểu máy chiến trận tối tân. Nó có thể bay luôn một hơi 3500 cây số mà qua tới phía tây nước Nhứt để bắn phá, giữa đường không cần phải xuống để nghỉ máy và đổ xăng. Đó là một việc oai hiếp Nhứt-bồn, còn dư hơn đội tàu ngầm mới nổi trên nhiều. Thật không-quân của Nga

NĂI-MỘC đại tướng
(Général Nogi)

Người thắng Nga một cách
rất oanh-liệt ở Lữ-thuận hồi
1905

bom ở trên trời giáng xuống đầu mình bao giờ...

«Đại-hội phi-cơ Nga liệng bom xuống Đông-kinh no chán rồi, có lẽ chúng không bay trở về ngay đâu; chúng còn thắng cánh, bay tới Danh-cổ-ốc, Đại-bản, Thần-hộ, Cửu-châu, những nơi công nghiệp to lớn của ta mà thả bom tàn phá nửa không biết chừng.

«Tóm lại, trong một thời-gian vẫn với có năm mươi giờ đồng hồ, không-quân Nga bay tới Nhứt-bồn mà công-kích phá hoại bằng những tạc đạn và độc khí, đều là sự có thể xảy tới...»

Ta xem mấy hàng trên đây thì biết Y-dăng thiếu-trưởng chỉ lo ngại không-quân Nga mà thôi, còn lục-quân Nga thì không đủ cho Nhứt phải sợ chút nào.

Tuy nhiên, cứ dò xét cái hùng-tâm của các binh-gia Nhứt do nơi thái độ và hành-động đối với việc đang xung đột bây giờ, chúng ta có thể tin rằng đến lúc phải giao chiến với Nga, chắc Nhứt không hề thối lui sợ hãi, mặc dầu có cái lo «không trung tập kích».

Ngay trong chánh giới Nga hiện thời, chiến với hoà cũng còn đang phân vân. Nhà ngoại-giao Litvinoff thì chủ hoà vì cho lúc này chưa phải là lúc nên do sức với Nhứt-bồn. Nhưng Viên-đông Hồng-quân nguyên soái Bluecher thì một hai chữ chiến, vì cho lúc này chính là cơ-hội để đánh Nhứt-bồn để tăng thêm cái thịnh thế của Nga ở trong và ở ngoài. Chưa biết Staline sẽ ngã theo bên nào; hình như Staline có chỗ lo sợ Bluecher thắng Nhứt thì địa-vị mình nguy, cho nên việc Nga Nhứt rốt cuộc giải hoà, có thể chắc đến tám chín phần mười.

Mà dầu có đánh, chưa chắc lúc này là cơ-hội thuận tiện cho Nga đã bại Nhứt-bồn như nguyên soái Bluecher đã tưởng kia đâu. Bởi Nhứt khôn ngoan, đã dự phòng tiên liệu đủ hết các mặt: nếu thua Nga chắc không khi nào Nhứt đánh với, mà đã đánh với Nga có lẽ Nhứt đã cầm chắc không thua.

X. X. X.

THI TRUỜNG TIÊU TỬ'C

Giá lúa

Ngày 11 Aout 1938 theo giá
lúa ở các nhà máy Cholôn, bán
nguyên bao 68 kí-lô.
Lúa thượng hạng : 5.25-5.29
Lúa hạng nhất : 5.01-5.00
Lúa hạng nhì 40 % Japon 4.88-4.92
Lúa hạng nhì 50/55 % Java 4.82-4.86
Lúa thường dùng 4.60-4.64

Giá bạc

Taux Officiel 10f.00
Banque de l'Indochine 10. 00
Banque Franco-Chinoise 10. 00
Hongkong et Shanghai 10. 00
Chartered Bank 10. 00

Giá đồng bạc cũ

Ngày 21 Juin 1938 = 1p14 1/4

Bắp

Đỗ mỗi 100 k. 8.50.8.50
Trắng (không định giá)

Dừa khô

Đừa khô Saigon 100 kí-lô 13.65

Đường

Đường cát trắng mỗi 100 k. 26.80

Giá cao-su

Saigon 11-8-38 1p.15 le k.
Paris 8-8-38 Cptfr. 13.15 k
Londres 10-8-38 cpt 7d 7/8 a.
Singapore 10-8-38cpt. S G 0.26 1/4

Heo

Mỗi 100 kí-lô 28.00 — 31.00 New-york 9-8-38cpt U.S. 16a.

CLINIQUE PELLERIN

93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél : 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa
mặt riêng, mỗi phòng cho người dễ và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà để đủ đồ khí cụ để mổ và dễ khó.

Coi mạch và trị bệnh : tim, gan, phổi, thận, và bao tử,
ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà : tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie.

• Phòng rọi kiết (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại
người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH : Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng, có hy vọng trúng một số vốn
lớn đây là vé mới cách thức P mà

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Hội tư bản chiến theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916

vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp

Hội quán : 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI

Hàng chánh ở Đông-pháp : 26 đường Chaigneau - SAIGON

Sở thương mại Saigon 20

giúp cho quý ngài đăng gây ra số vốn

400 \$	mỗi tháng đóng	1 \$ 00	5.000 \$	mỗi tháng đóng	12 \$ 50
500	—	1 25	6.000	—	15 00
1 000	—	2 50	7.000	—	17 50
1 500	—	3 75	8.000	—	20 00
2 000	—	5 00	9.000	—	22 50
3 000	—	7 50	10.000	—	25 00
4 000	—	10 00			

Vé này đăng lãnh vốn mục-dịch (từ 400 \$ tới 1.000 \$) bởi cuộc xổ số hằng tháng,
hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không đăng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số
hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết kiệm cách thức P đăng dự cuộc xổ số hằng : tháng từ tháng đầu mỗi mua.
Như vậy nên người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà
lại có hy vọng đăng lập tức một số lợi to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra
trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

của

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

ĐÔI CHU ĐE DANG, kẻi tốn hao rác rồi chỉ sét
CÓ GIÁ CHUỘT LẠI khi đóng góp được hai năm.
ĐĂNG VAY 90 %, số giá chuộ về.
ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trẻ và tiền lời hay là già kỳ hạn
ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bảo kiết
ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRẺ MỘT THÁNG

S VỐN hườn tại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec. 1937 gần..... 455.000 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày
31 Décembre 1937. gần..... 72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM

của

hội vạn quốc tiết kiệm

Số vốn đã đóng tất cả : Động - sản và bất - động - sản ở Đông - Pháp tới ngày
2000.000 \$ 31 Décembre 1937 2.403.548 \$ 30

MUA VÉ HAY HỘI ĐIỀU-LỆ XIN DO NƠI :

hội vạn quốc tiết kiệm

Chi nhánh : SAIGON, 26, đường Chaigneau ;
HANOI, 8 ter Phố Tràng thi ;
và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-pháp.

Tổng-cuộc thể thao Annam

Ngày 14 Aout

Sân Mayer

2h,30 — Chapelier — Flèche Binh-hoa
3h,30 — Go-váp — Di-an
4h,30 — E. Giadinh — Sud Athlétic

Sân Hiệp-hòa

Hiệp-Hoa và Nga-Sau

Ngày 15 Aout

Sân Mayer

2h,30 — La Saigonnaise B. Tândinh Spt
3h,30 — Xuân-hoa — Đô-Cuong
4h,30 — La Saigonnaise A. — Phu-nhu

Đua xe đạp

Ngày 14 Aout

Cuộc đua này khởi từ Saigon
xuống Mytho rồi Bentranch trở
về Saigon đường trường lối 150
cây số. Khởi hành tại đại lộ No-
rodom vào 4 giờ rưỡi ngày thứ
hai lúc trở về vào lối 10 giờ.

Cuộc đua Saigon-Mytho và trở
lại, ban tổ-chức cho cả hai hạng
tài tử và độc-lập chạy chung
lầm cho một vài anh em của-ro
nhà nghề có mảnh-khoé phải
bất bình.

Họ viện lẽ rằng nếu để cho
hạng « các-ké » trà trộn vô thì
báo đời mấy người nhà nghề còn
gì ! chúng mới học chạy chưa
kinh nghiệm, rồi đây họ có
bánh, họ cúp bậy bạ té dưng-
cục cho mà coi.

Nhưng nói gì thì nói ban tổ-
chức cũng nhứt-định cho hai
hạng ấy chạy chung cũng như
hội U. V. C. đã cho độc-lập với
tài tử cùng đua hôm kỳ Saigon-
Lagna-Saigon đó vậy. Nhưng
theo chúng tôi biết, số dĩ những
người ở hạng nhà nghề mà đòi
tách riêng như thế không chỉ
khác hơn họ muốn cho để
lầm « côm-binh » !

Tin văn

Cô Lịch, một cô gái nhà quê
đã có chí mạo hiểm đi vòng
quanh Nam-kỳ bằng xe máy rồi
tiếp đi luôn ra Bắc tới gần Bông-
Sơn thì thọ nạn. Cô té và phải
năm nhà thương trót 20 ngày
mới trở ra lên đường. Hiện giờ
có đã đi khỏi Quảng-ngãi, chắc
đã gần tới Tourane rồi thì phải.

Từ hôm Tổng cuộc bóng tròn
của Annam tái lập, coi dều mấy
ông trong ban trị-sự sốt sắng
lắm, nên mỗi ngày chứa nhứt
đều có tổ-chức nhiều trận đấu
cầu. Chúng tôi rất mong mấy
ông ấy rán đeo đuổi cho tới
cùng, đừng có buồng ngang như
hồi xưa mà làm trò cười cho
công chúng.

En souscription viet-nam văn-hóa sử-cương

Người Việt-nam muốn hiểu văn vật chế độ, phong tục lễ-
giáo, tư-tưởng học thuật của nước nhà, cùng cách sinh hoạt
của quốc-dân xưa nay duyên cách thế nào.

Các học-sinh cùng các giáo-viên dạy quốc-văn muốn
nghiên cứu hay tham khảo về khoa Việt-nam văn-hóa.

Đều cần có bộ sách này :

Sách khổ to, dày non 300 trang, hiện đương in, đến cuối
tháng Octobre 1938 thì xuất bản.

Định giá. 1p.50 Giá dự ước..... 1p.20

Ở xa xin gởi thêm 0p 20 tiền cước bảo đảm.

Khảo-học phê-bình tiểu-luận

(Essai critique sur le confucianisme).

Giá dự ước (sách dày hơn 100 trang) 0p.40 xin gởi giấy
dự ước về QUAN-HẢI TÙNG-THU 26 Paul Bert -:- Huế.

WIGO... WIGO... WIGO...

DYNAMO — ĐÈN — BÓNG ĐỤC

của người Đức-quốc chế tạo dùng về xe máy

Appareils d'éclairage pour bicyclettes

SÁNG LÁU

ÊM ÁI

BỀN BỈ

ĐẸP ĐẸ

hơn các hiệu khác

Xin nài cho được hiệu
WIGO ở các nhà bán
xe máy trong Đông-duơng
và có trữ bán tại Đại-lý
độc-quyền :

NGUYỄN-KỶ XƯƠNG 61, Bd Gallieni và 64, Passage Bourdais Saigon

MỘT Đám CƯỚI LONG TRỌNG

CÓ HAI VỊ THỦ HIẾN BẮC
NAM-KỶ CHỨNG KIẾN.

Chúng tôi được tin mừng thứ
sáu 12 Aout, ông và bà Lê-thành
Trường bí-thơ của quan Thống-
Sứ Bắc-kỳ, làm lễ thành hôn cho
ái-nữ là cô Suzanne Lê - thành -
Trường sánh duyên cùng ông
Nguyễn-cao-Khoan kỹ-sư điện
khí, hiện tòng sự tại sở hỏa xa
Saigon.

Hôn lễ cử hành tại dinh đốc-
lý hồi 5 giờ chiều. Tối lại có
thiết tiệc tại nhà hàng Majestic
có cuộc hòa nhạc và khiêu vũ để
đãi đãi hai họ.

Lễ cưới này có quan thống-sứ
Chatel và quan thống-đốc Pagès
chứng kiến. Chúng tôi thành-
thực chia mừng cùng ông bà
Lê-thành-Trường và cầu chúc đôi
tân lang tân-phụ đăng loan
phượng hòa minh, bách niên giai
lão.

MAI

TÂN-CHUÔNG-KHẾ

Tuần rồi chúng tôi tiếp được
tin của ông FERNAND FAYS
cho hay rằng đức Tổng-thống
Lebrun đã ký chỉ-dụ ngày 18
Mai 1938, bổ ông làm chức

Chương-khế ở tại Saigon (No-
taire à la résidence de Saigon)
thay thế ông Emmanuel Fays và
ông đã làm lễ tuyên-thệ trước
Tòa Thượng-thẩm Saigon hôm
29 Juillet để tựu chức rồi.

Ai cũng biết tiếng quan
Chương-khế Fays là bậc lão
thành danh vọng ở Saigon ta
lâu năm, nay ông muốn hưu
dưỡng nên mới tự-động từ-
chức để giao cái trọng chức ấy
lại cho con là ông Fernand
Fays.

Chúng tôi trân trọng chúc
mừng quan tân Chương-khế và
giới thiệu với đồng bào ta cứ
việc tin cậy ông Fernand Fays
cũng như bao nhiêu năm ta vẫn
tin cậy nơi nghiêm-thần của
ông vậy.

M.

Thi tú-tài 1938

Kỳ thi tú-tài tháng Juillet 1938
trong 13 người có học riêng về
khoa toán pháp với M. Trường
cộng Mũi (110, rue Lagrandière,
110) đậu 10 người (admissibles
aux épreuves orales).

- 1.) Taboulet (con ông giám-
đốc ty giáo huấn Nam kỳ)
- 2.) Reyboubet (con ông đốc
trường Cholôn).
- 3.) Mlle Renée Brasey (con
quan thanh-tra chính-trị)
- 4.) Mlle. Micheline Lafrique
(con quan tòa Lafrique)
- 5.) Fongeront (con bà đốc học
trường Nữ-học-đường)
- 6.) Robert Rolland
- 7.) Ng-quốc-Vinh
- 8.) Victor Bez
- 9.) Gueniffey
- 10.) Dieudonné Cormat

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 47)

"Tấm lòng cô không quyết định, nên chỉ những cái ý tứ đem ra hành lời nói không được minh-bạch thứ tự. Cô nói nghe như khó khăn, Mãng nghe phải bắt mĩn-cười. Anh cười tấm lòng quá thật-thà của cô, chỉ biết tin người, xét cái phải của người, chờ không chịu đem lý-luận cân đồng mà xét đoán. Theo ý của Mãng, thì anh quả quyết kẻ chủ mưu vụ này không ai khác hơn là ông hội-đồng Tiên, nhưng bằng cô không có, lý sự chưa rành, anh định tâm chờ dịp sẽ biện bạch ra.

Lặng thinh một lúc, Mãng lại nói:

— Tôi trách cô lắm! Sao lúc ấy cô không chịu lập tức đi trình khai với nhà chức trách để họ đem tài nghệ ra bắt thủ-phạm liền, cô lại kêu tôi làm chuyện ấy chi vậy?

— Tôi đã nói với anh rằng dấu thể nào họ cũng buộc tội cho tôi là kẻ sát nhor! Bởi vậy tôi mới lìm thế phi tang.

— Với lẽ nào họ dám buộc cô là «sát nhor»!

— Con dao của tôi! Dấu ngón tay tôi! anh không hiểu?

— Tôi hiểu lắm. Nhưng tôi chắc chắn rằng cô không phải vì lẽ ấy mà có sợ người buộc tội. Cô còn sợ với lẽ khác nữa kia. Vì chuyện con dao với cái dấu tay của cô, cô mới vừa biết hồi sớm mai, nghĩa là sau cái dự tính của cô... Còn lẽ khác và quan hệ hơn nữa chứ...

— Anh nói rất phải. Ngay buổi chiều ấy, trước khi đi xem hội chợ, tôi với di tôi gây gỗ dữ dội...

Chặn ngang câu nói Mãng hỏi: — Vì lẽ gì?

Dưới đôi mày vòng nguyệt, trên khuôn mặt tiêu tụy, cặp mắt lờng tròng của Kim-Huê, chăm bằm vào mặt anh Mãng, dường như cái chuyện cô sắp nói nó sẽ quan hệ lắm, cô phải cần xét lại coi với con người ấy có nên tỏ thật hay là nói dối. Rồi không hiểu cô nghĩ thế nào, hai hàng nước mắt lại rơi xuống má, cô úp mặt trong lòng hai bàn tay, để đừng thấy cái con người đang ngồi chờ nghe cô trả lời, để giả-dò như quên mất câu hỏi.

Nhưng mà không được. Lỗ tai cô cứ lờng búng câu hỏi vì lẽ gì? Không thể làm thinh chịu mãi như thế được, ngược mặt lên, cô giữ vẻ tỉnh táo và nói:

— Vì một chuyện... không đáng chuyện. Tôi cùng đi với tôi gây gỗ...

Mãng muốn hỏi nữa, vì anh nóng nghe, nhưng Kim-Huê đã tiếp.

— Di tôi có ý muốn bán cái nhà máy xay lúa trong Cholon, nhưng tôi không đành lòng, nên mới có chuyện xung đột. Lúc ấy những người giúp việc trong nhà đều nghe cả. Có lẽ họ sẽ chứng nhận... mà dấu không đi nữa bác-hội-đồng cũng thường mục kích cái cảnh gây gỗ ấy, bác sẽ... họ sẽ buộc tội vì đó mà sát nhor.

Mãng nghe dứt, lắc đầu và khe khẽ nói:

— Cô đừng lo sợ về lẽ ấy mà bị họ buộc tội sát nhor. Không đâu...

Mãng muốn nói nữa, nhưng

anh sợ làm cực lòng người muốn đấu sự thật, anh trở qua chuyện khác.

— À. À... cô đi coi hội chợ với ai! hay là cô đi một mình?

— Tôi đi với di tôi, nhưng vô đó đi tôi coi chưa được một phần các gian hàng thì di tôi về trước, rồi chừng nửa giờ sau tôi cũng ra về. Đến nhà, khi tôi thay đồ vừa rồi, tôi trở qua phòng để cất đồ nữ-trang thì mới thấy...

Mấy tiếng chót cô nói không được rõ, rồi cô bứt ngang lối ấy mà khóc, ra chịu thất-vọng.

Thở ra một hơi dài để đưa cái hơi bức hội trong trí ra, Mãng nhớ đến cái ngày mai, cái ngày mai phải thế nào hay là phải ngồi trên xe mà chạy mãi. Anh toan tính trong trí chưa tìm được kẻ nào hay, nên phải hỏi lại Kim-Huê.

— Cô có tính ngày mai chúng ta phải đi đâu không?

Kim-Huê lắc đầu:

— Cô hãy nhớ lại coi có ai đáng cho cô tin cậy, cô đến đó xin ở nhờ vài bữa, rồi tính phương khác hoặc mượn trạng-sư bào chữa cho cô, chứ ngồi trên xe đi mãi thì có hại cho cô lắm...

Định tâm thần suy nghĩ một chập rồi cặp mắt khi nãy lơ đãng lại trở nên sáng suốt, cái gương mặt cũng chịu theo mà thay màu hồng hồng trắng trắng. Một nụ cười thật thà nở trên khóe miệng, nụ cười mà mới có là lần thứ nhứt mà anh Mãng được trông thấy ở trên mặt của Kim-Huê. Cũng là một cái cười, nhưng lần này có cười nó khác hơn cái cười lúc cô đứng dựa cửa sổ. Mãng nhìn cô, để nghe cô nói, rồi một cái cảm-giác lạ lùng phát sanh trong tâm làm cho anh thồn thức. Lúc ấy có Kim-Huê đã đứng dậy, hai tay vuốt tóc đầu, miệng cười và vui vẻ nói:

— Phải, nếu anh không nhắc thì tôi đã quên mất rồi. Tôi còn hy-vọng nhờ nơi chị Hồng với bác-vật Quang là chồng của chị. Hai vợ chồng đều thương tôi như em ruột, mặc dầu tôi với chị ấy không phải một cha một mẹ.

Tiếng cô nói rất rõ ràng, nhưng trí Mãng mắc lo xa, nên anh chưa kịp hiểu để phán đoán. Thấy anh lặng thinh, Kim-Huê bước lại gần anh, cô nắm cánh tay anh và nói:

— Chị ấy là con ruột của di ghê tôi.

— Có nói ai?

— Chị Hồng, chồng chỉ là bác-vật Quang, cả hai người đều thương yêu tôi như em ruột. Tôi tưởng hai người ấy sẽ vui lòng cho tôi dùm dậu.

Anh Mãng đã hiểu, nhưng không khỏi lấy làm lạ, anh hỏi:

— Tôi không hiểu có tin hai người ấy cách nào lại để hết cả hy-vọng vào đó. Theo tôi nghĩ, mẹ ruột bị ám-sát chưa biết ai là kẻ sát nhor, lại đi che chở cho người mà thiên hạ để lòng nghi nan hay sao?

Không đời thái-độ, có Kim-Huê nói:

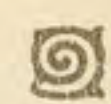
— Với ai kia, chứ với chị Hồng anh Quang tôi không chút gì lo sợ, vì cả hai đều hiểu biết tấm lòng trinh-bạch của tôi lắm! Lối nói của tôi không đủ cho anh tin được, để chừng anh

thấy tận mắt tánh tình của hai phiên nhau bào chữa cho cô, vợ chồng chị Hồng, anh mới cho lời tôi là đúng.

— Nhà cô Hồng hiện giờ ở đâu?

— Gần đây chứ không xa, nhà chỉ ở Long-hải, tiện đường cho mình đi lắm!

VIII. — Lê-thị-Cửu

Một phiên tòa nhóm.

Người ta đi coi, từ trong chi ngoài đều chật ních. Họ xầm xì đề hỏi nhau coi có Kim-Huê là người nào rồi họ chỉ trỏ, họ xi xít. Có kẻ mắng:

— Con gái tân-thời đó đa!

— Không khỏi bị chết chém!

— Không sanh có dượng cũng đạo đồng, có đầu lại đi giết mẹ ghê không gớm tay như thế...

Chương-lý chưa buộc tội, họ đã buộc trước, quan tòa chưa lên án họ với lên trước cho cô. Cảnh ấy làm cho cô Kim-Huê lấy làm nhục nhã tũ hồ vô cùng; tuy vậy cô cũng cố rán ôm lòng hy vọng nơi tài hùng biện của mấy ông trạng sư, cô hy vọng nơi bác vật Quang cùng cô Hồng làm chứng hạnh kiểm của cô.

Nhưng khốn nạn cho cái thói đời đua bợ, tòa hỏi có những câu gì mà cô trả lời bằng cái tiếng «không» thì họ lại bật cười lên, họ cười một cách kêu ngoa. Tòa hỏi có xong rồi hỏi đến mấy người chứng. Trừ ra đôi vợ chồng bác-vật Quang chứng nhận và không kêu nại điều gì để buộc tội cho cô, còn ông hội-đồng Tiên thì khẳng một lòng đề-quyết rằng tánh tình cô không được tốt đối với người mẹ ghê và con dao giết người ấy chính là con dao của cô thường dùng.

Quan chương-lý buộc tội cô một cách gắt gao và xin tòa lên án xử-tử, lên án cho thật nặng để làm gương cho kẻ khác. Mấy ông trạng sư của cô mượn hay

viện ra nhiều lý sự, nhiều bằng cớ, nhưng khi ráo nước miếng rồi, họ đều ngó nhau ra chiều thất-vọng vì tòa đọc án và kêu án có Kim-Huê đến hai chục năm tù.

— Trời ơi!!

Cô Kim-Huê kêu trời một tiếng vang rền, rồi như điên như dại, có la lối, có kêu oan, có dấy dựa, khóc la thảm thiết... nhưng...

Nhưng giữa lúc thất vọng, cô nghe có người kêu tên cô, cô nhìn rõ người ấy là anh Mãng, cô níu lấy anh cô ôm anh để cầu anh cứu giùm, cô nói:

— Anh Mãng ơi! anh ơi, anh cứu giùm tôi với! Trời ơi! hai chục năm! chắc tôi chết... tôi chết...

Cô Kim-Huê ôm anh Mãng, cô nói cả dục, Mãng không hiểu một tí gì, anh gỡ tay cô không ra, anh phải vỗ vai cô, kêu tên cô và nói:

— Cô làm gì vậy? Cô nói những gì tôi nghe không hiểu? Có chiêm-bao chẳng?

Cô Kim-Huê vẫn làm thinh để định tĩnh tâm thần, để nhớ, rồi trí khôn cô báo cho cô biết rằng chỗ này không phải là tòa án mà chính là nhà ngủ hiệu Thanh-Thanh mà lúc ban chiều cô cùng anh Mãng mượn để nghỉ. Nhưng cảnh làm cho cô tũ hồ, cho tới thất vọng lúc này là một điềm chiêm bao chứ không phải là sự thật. Mãng vỗ vai hỏi tiếp:

— Có chiêm-bao thấy những gì mà lại la hét-bối, tôi nghe tưởng như cô có điều gì... nên chạy qua đây kêu cô.

(Còn tiếp)

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, trí hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nginh và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay nhất là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn-van-Cao

Docteur en Pharmacie

122-124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

Truyện ngắn

LỜI HUỆN...

Tâm uể-oải đặt bó hoa tươi trên nấm mộ đá của Hồng, rồi ngồi phịch xuống ôm mặt nức nở.

— Hồng ơi! anh đâu có dè em vì anh mà phải vùi thân dưới đất. Xa em là anh muốn cho em tự lập thành một cuộc đời tốt đẹp hơn, còn anh thì anh không đáng để vào tấm lòng yêu của em một vết chỉ đau khổ. Hồng ơi! đời tươi đẹp của em sống cũng như hoa... Anh còn nhớ, nhớ mãi không quên...

Mơ màng ngầy ngất, Tâm ôn lại trong trí cả một quãng đời dĩ-vãng, năm năm đau khổ đã qua...

☞

Từ ngày ra trường, Tâm phải chịu cực nhọc với nghề viết báo dặng nuôi sống gia-đình.

Trước kia, nhà Tâm giàu, ông thân chàng cho đi học. Lúc ở nhà trường, đồng học với một người bạn gái là Hồng, một cô gái ngây thơ có sắc lông lầy, vẻ mặt hiền lành, ngoan-ngoãn dễ yêu. Hồng cũng giàu như Tâm, giàu đủ mọi phương diện: tinh cảm,... tiền bạc...

Nhà Tâm và nhà Hồng ở khít bên cạnh nhau. Hồi Tâm và Hồng còn nhỏ, cha mẹ đôi bên có hứa với nhau rằng sau này đôi trẻ công thành danh toại rồi thì sẽ cho làm bạn trăm năm. Tuy vậy chớ cũng không cấm đôi trẻ hay sợ hai đảng e-lệ mà không được trao đổi ý-kiến với nhau. Tâm yêu Hồng, Hồng yêu Tâm, tình yêu chơn thật giữa đôi bạn trẻ trung, khi cặp sách đến trường học, lúc dắt nhau đi dài theo bờ sông coi nước chảy, chim bay, nó đùa trững giỡn. Có lúc cùng nhau ngồi dưới tàn cây kể chuyện đời xưa giữa lúc nắng thu ấm áp. Tình bè bạn mỗi ngày một thêm khnit.

Ngày tháng qua...

Tâm đỗ cấp bằng thành-chung còn Hồng thì thi rớt, phải bỏ học trở về coi sóc gia-đình.

Tánh tình Tâm theo tuổi một ngày một lớn mà sửa đổi ra nhu mì, ít hay ăn nói bạo động. Đối với Hồng, Tâm hết sức thương yêu như em, vì Hồng ngoan-ngoãn dễ yêu, biết chịu lòng Tâm.

Khi vui thì cả hai chung vui,

khi buồn thì cả hai chia buồn với nhau. Vì thế mà Hồng và Tâm đôi tình bè bạn ra tình luyện ái.

Nhưng yêu nhau thì yêu chớ hai bên không bao giờ thổ lộ chơn tình, càng biết rõ nhau chừng nào tình thương càng đậm đà chừng nấy.

— Em Hồng! tình anh bao giờ cũng trong sạch đối với em, em ạ, anh yêu em, anh mến em, mong sau này chúng ta được chung hưởng một cảnh gia-đình êm-đềm đầy đủ hạnh phúc. Thiếu em, anh sẽ thấy đời anh lạnh lẽo như giá mùa đông, như sương buổi sáng, em có yêu anh không? hử Hồng?

Hồng ngầy ngất, lặng lẽ, cặp mắt mơ-màng ngó rất tinh tú dường như cho Tâm biết rằng Hồng đã yêu tâm, yêu vô tận... Một mối tình đậm đà kín đáo giữa đôi chim non ham sống.

☞

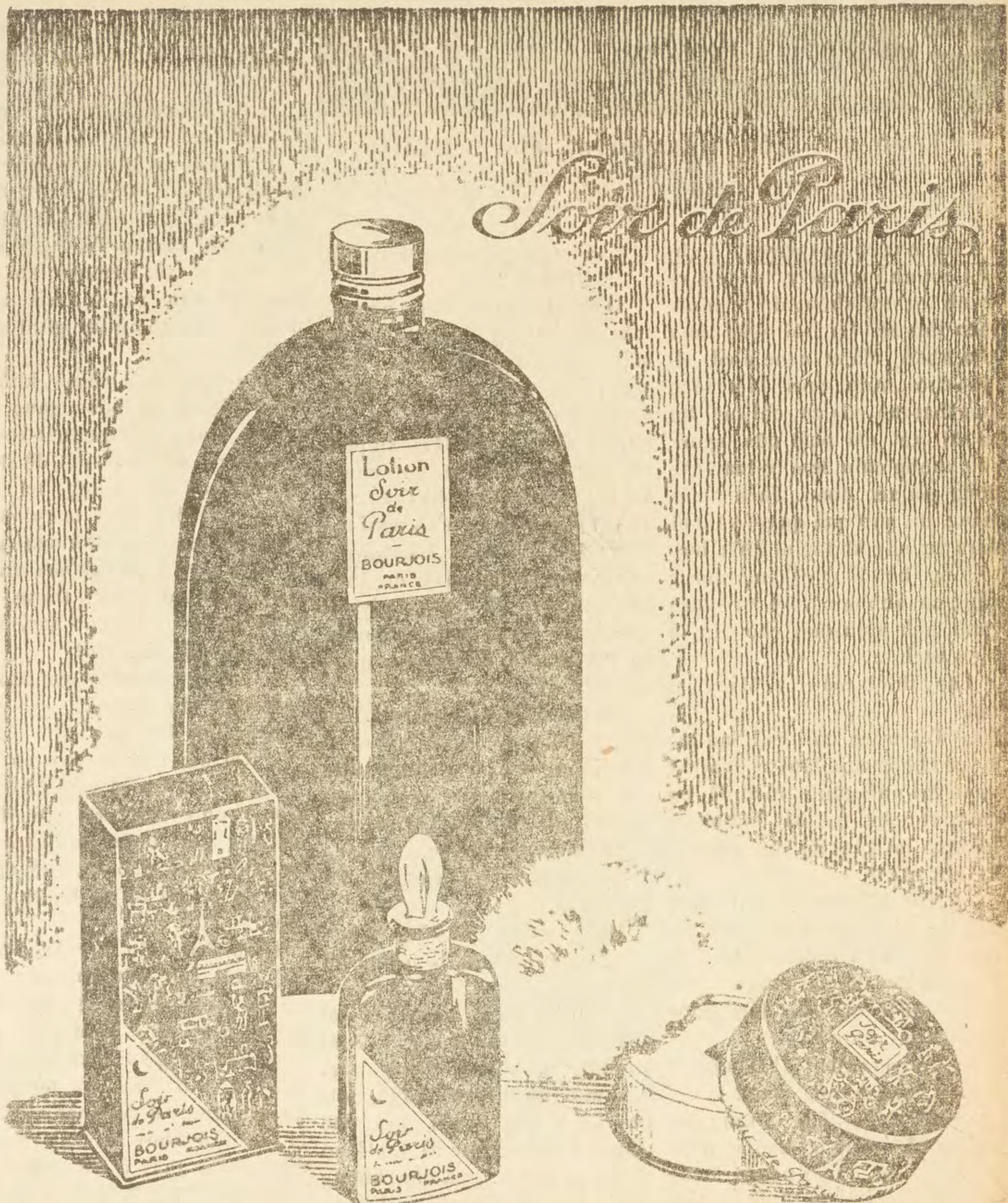
Nạn kinh-tế khủng hoảng xảy tới, mùa màng thất bát, gia-đình Tâm phải chịu sa sút vì đó.

Thấm thay! bây giờ Tâm cũng phải phế học, làm nghề bán văn để lấy tiền nuôi sống gia-đình. Tâm buồn rầu chán nản. Lúc lúc muốn bỏ nhà ra đi, đi theo tiếng gọi của cuộc đời đầy chông gai, hiểm trở. Nhưng mẹ già còn đó, nếu chàng đề bước ra đi thì lấy ai sớm hôm phụng dưỡng? Vì vậy mà chàng phải nấn ná ở nhà, mong chờ thời vận.

Cảnh nhà Tâm tuy sa sút, nhưng tình yêu của Hồng đối với Tâm cũng vẫn như xưa, không hề sờn mẻ.

Nỗi sầu nhà chưa nguôi mà nỗi khổ tâm của chàng lại chồng chập thêm mãi, năm tháng sau, Tâm phải ngồi 3 tháng tù vì chàng viết báo nói động tới chánh phủ.

Nghe tin như sét đánh lưng trời, Hồng xiết bao buồn thảm sầu vụng, vì nàng e sợ cảnh ngộ đó của người yêu sẽ có ảnh-hưởng tới ái-tình của hai đảng trông mong ôm ấp. Bởi vậy ngày đêm Hồng khóc âm thầm, ngày cả người, đêm cả trí. Nhứt là khi nàng tiếp được bức thơ bình như bức thơ tuyệt tình của Tâm gửi cho nàng.

B O U R J O I S
PARFUMEUR PARIS

Em Hồng.

« Anh sẽ chết mất.

« Rồi đây anh phải xa em, xa em mãi mãi, đời anh đến ngày cuối cùng, chắc không thể nào gần em được nữa. Anh phải trốn, anh không thể chịu nổi với cái hành phạt đau đớn này. Anh vẫn biết nếu không anh thì gia-đình anh phải tan nát lần thứ nhì, mà không em thì đời anh không còn gì là thú vị. Phải! nhưng biết sao bây giờ.

« Em ơi! anh dư biết, tình em bao giờ cũng đầy dẫy đối với anh, nhưng sự mơ ước « Hạnh - phúc êm - đềm » nó đã tan rã theo mây gió, anh không được hân hạnh rước nó vào trong cõi lòng nhờ « bợn của anh. Anh yêu em, anh muốn đời tâm-hồn trẻ trung, « ham sống của chúng ta sau này được gầy dựng một lò lửa ấm áp cho tương-lai, chớ đâu có « dè nửa đường mà bỗng tở « chúng phiếm gây! Ôi! Hồng « ơi! đời anh đến đây là cùng, « hy-vọng anh đến đây là tuyệt, « không còn trông mong chi

« nữa. Nếu anh còn có một sự trông mong là chỉ mong cho « đời em sau này lấy được một « người chồng biết thương em « là đủ. — TÂM.

☞

Từ đó, Hồng đâm ra chán nản cuộc đời, bao nhiêu nỗi nhớ thương, sự đau đớn nó đã tràn ngập cả trái tim nàng làm như nghẹn ngào khó thở. Vết thương lòng không thể xóa-nhòa được.

Ngày tháng trôi...

Vì gia-đình chuyên-chẻ, vì ham mê chỗ giàu, cha mẹ Hồng buộc nàng làm sao cũng phải ưng An, anh chàng mà bấy lâu nay Hồng cho là quân « hoang dâm vô đạo ». Cha mẹ Hồng hết sức ép buộc mà Hồng cũng vẫn kháng kháng cự tuyệt.

Một là quá yêu Tâm, hai là tránh sự ép ượng của song thân, Hồng kết-quả đời nàng với một chén thuốc độc.

Hồng chết.

☞

Chết vì tình... vì người yêu.

... Tới đây, Tâm rút mu-soa chặm nước mắt, ngược mặt lên, miệng nói lầm rầm một mình giữa chỗ cảnh vắng mỗ hoang, nhưng có lẽ vong linh của Hồng nghe:

— « Khuya rồi, ta phải đi, ở đây lâu không khỏi bị linh bắt ».

Tâm đứng dậy ngó núp mộ Hồng lần cuối cùng, nước mắt đọng tròn, chàng cúi mặt lắc đầu rồi thất thểu ra đi, đi mãi... đi hoài, đi về nơi vô định xa xăm, ôm theo một mối u-tình bất-vong, bất diệt.

PHẠM-NGỌC-HIỆP

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên môn đã cứu được cả muôn người, bệnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, khủc khủc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây Nam không hết, mau viết thư kèm mandat 3p.30 số phí cho M. TRINH-VĂN-TÚ Ancien Instituteur à Hiệp-đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh.

TRƯỜNG NỮ-CÔNG VIỆT-NAM

Ở đại-lộ Galliéni (gần băng TRUONG-HOANH), là một trường có danh tiếng bấy lâu nay là khéo nhứt

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

**Đĩa
Beka**

Đĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rỏ rỏ như thứ khác

Đĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba háng bô

Tròng đỏ	Phước-Cương Cô ba Xuân Van-thanh-Ban (Hát bộ) Hát d ệ 1 Bắc
Tròng xanh	Trần-Đất Phước-Cương Hát điệu Bắc Ca điệu Huế
Tròng đen	Huỳnh-Kỷ (Có Phụng - Há)
Tròng tím	Trần-Đất Mùa đông Kính Phật Nói Thơ Hát Bộ
Tròng vàng	Đại Phước-Cương Phụng-Hào Tài Tử kim thời Hát Bộ Ca điệu Bắc Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA ĐĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

NÊN CHỮ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau ọc
ngan lưng, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, ăn ngủ thất
hương, bởi sự chơi bời quá độ.

Mời qui ngài nên uống ngay thuốc Sâm-Nhung-Tinh BỔ
Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC,
đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe,
bồi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, đề
dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi
nó thơm ngon.

Ai mắc phải bệnh ho ?? đã dùng đủ thứ thuốc mà không
hết, khuyên dùng ngay thuốc Hổa-Đàm-Chí-Khái-Tán hiệu
HAI THẮNG NHỎ gói thuốc hình ba góc.

* Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở
các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bđ Bonhoure CHOLON

Docteur TA-TRUNG-QUÂN

Tốt nghiệp Trường Đại-học các chứng
bệnh đau răng, đau miệng tại Paris

NGUYỄN LUONG-Y PHỤ-TÁ Ở HÔTEL DIEU

MỞ PHÒNG KHÁM BỆNH

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH ĐAU RĂNG, ĐAU MIỆNG

104, ĐẠI LỘ CHARNER (Tầng nhì)

SAIGON

AU PORTRAIT ARTISTIQUE

48, Rue Do-hu'a-Vi. — SAIGON

VẼ HÌNH BẰNG SAUCE, BẰNG PHẤN MÀU, BẰNG DẦU SƠN

BẢO KIẾT GIỐNG NHƯ TẠC

SỮA ĐỒI THEO Ý MUỐN CỦA QUÝ KHÁCH

GIÁ RẤT RẺ, KHÔNG ĐAU BẰNG

F. MARTIN

peintre portraitiste

Cách trị bệnh HO, lâu mau nặng nhẹ thề nào cũng tuyệt

bởi tại phổi yếu, nóng, ho phong, ho
cảm, ho ban đều uống đặng. Nên uống :

BỒ PHÊ CHỈ KHÁI TÁN

MỖI GÓI : 0\$10

Trẻ em nhỏ ho :

NHI KHOA CHỈ KHÁI TÁN

MỖI GÓI : 0\$10

Đàn ông ho, tỳ phê khí suy, phổi yếu mà
ho, hoặc đàm nhiều ít mà ho, hãy uống :

NAM KHOA BỒ KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Đàn bà bởi sản hậu mà ho, ho
đàm xanh hay vàng, hãy uống :

PHỤ KHOA BỒ HUYẾT CHỈ KHÁI HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho rang tức ngực, ho không đàm, hãy uống :

LỤC LONG THANH PHÊ HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho ra máu như : thổ huyết, lạc huyết,
ho máu vướng theo đàm, hãy uống :

ĐÔNG GIAO BÁC BƯU HOÀN

MỖI HỘP 3 HOÀN : 1\$00

của nhà thuốc danh tiếng **VO-YAN-YAN THUDAUMOT**

Kể từ 1er Juillet 1938

Vì muốn cho đề bài mở mang hơn lên nhờ
đóng đề bàn ghế kim thời có danh tiếng

Atelier d'art "LUTETIA"

319, rue Lagrandière - Saigon
đã dời về 478 rue Paul Blanchy
(khối bên Cầu-kiệu TÂN-ĐÌNH)

Đã từng chưng dọn cho quý chức như cụ Võ-Hiến Hoàng-Trọng-Phu và quan Chánh tòa Trần-văn-Tỷ; sẽ để cho quý
vị được vừa lòng.

Nên tin hay không?

Tây cũng có người
ngu hơn con bô

NẾU như chuyện này xảy
ra ở một xứ đa vàng như
xứ mình thì người Tây-phương
họ cười hà hà, cho mình là
giống dân ngu ngốc vô cùng.

Nhưng nó là chuyện ở Tây
phương, thành ra chỉ tỏ cho
mình thấy Tây-phương cũng có
người ngu ngốc.

Một người Nam Mỹ qua Paris,
kết giao thân thiết và khoe kín
với một ông nhà giàu Pháp rằng
anh ta có cái hộp thần thông
biến hoá có thể chế tạo ra giấy
bạc Hồng mao. Cứ bỏ một tấm
giấy bạc thiệt vô trong hộp, rồi
một lát mở ra nó hoá thành hai.

Người Pháp này tham lam,
bí bủ, liền dắt anh chàng Nam
Mỹ qua Luân đôn lấy số tiền mình
gởi ở nhà băng Hồng-mao ra
27.000 đồng liu (Lipres sterling)
đưa cho nó hoá phép thành ra
54.000. Rồi hai người ở luôn
trong nhà hai ngày. Sáng bữa
thứ ba, chủ khách mời nhau
tới ăn cơm một nhà hàng sang
trọng nhứt tại Luân-đôn.

Giữa bữa ăn, tên bồi nhà
hàng tới nói với anh Nam-Mỹ
rằng có ai hỏi va ở máy điện-
thoại. Va xin lỗi chạy ra máy
nói rồi thừa dịp lẩn luôn.

Tội nghiệp người Pháp ngồi
chờ cả buổi không thấy, mới
tỉnh ngộ ra mình mắc diêm,
đánh ra bát thừa. Hiện nay ty
cảnh-sát Luân-đôn đang truy
tầm anh chàng Nam-Mỹ đại-bơm
đó, nhưng nó vẫn cao chạy xa
bay, mấy ngàn hạc nội.

Một người ở xứ văn-minh là
thế, đã làm nên số vốn lớn lao
gởi bằng là thế, chỉ vì tham lam
ngu ngốc mà tiêu mẹ nó mất
27.000 đồng liu, tức là mất 4
triệu 80 muôn chó phải ít sao?

☉

Muốn làm thầy cả
vua chúa thiên hạ

LÃO Abe Pickus, phú-hộ ở
tỉnh Cleveland nước Mỹ,
chắc ăn no cả ngày không biết
làm việc gì để giết thời-giờ, bèn
tự xưng mình có cái thiên-chức
phải khuyên lơn các vị vua chúa
quốc-trưởng trong thế-giới.

Sẵn có nhiều tiền, lão ngồi
ở nhà dùng vô-tuyến điện-thoại
kêu gọi hết vị thủ tướng nước
này đến vị quốc-trưởng nước kia
khuyên bảo hay quở trách.

Đầu hết, lão kêu ông Cham-
berlain thủ-tướng Hồng-mao, lật
đặt như thế.

nhưng chỉ được nói chuyện với
viên thư ký của ông. Lão nhấn
lời khuyên bảo ông thủ-tướng
Hồng-mao phải rán thu xếp công
việc rắc rối ở xứ Palestine cho
xong đi.

Tới kêu đại-
tướng Franco,
khuyến bảo
nên bãi chiến
hưu-binh.

Chính đại-
tướng Franco
tiếp chuyện
ở đầu kia máy
nói và hứa
mình sẵn lòng
giải hòa nay mai.

Lão muốn kêu Hitler, nhưng
cũng là viên thư ký của nhà
độc-tài Đức tiếp chuyện với lão
ở đầu giây, cách bức Đại-tây-
duyên. Lão Pickus khuyến bảo
Đức chó nên gây ra trận đại-
chiến thứ nhì mà bị quét ra khỏi
mặt địa cầu. Người kia phát óa
nói câu này rồi mắc ống nói vào
máy, không thèm nghe nữa.

— Ôi! thằng khùng nêo đó
đừng làm rộn người ta!..

Mới đây, lão Pickus định kêu
tổng thống Roosevelt nhưng ống
từ chối không nghe. Hiện nay
lão tính sửa soạn kêu tới tổng
thống Lebrun nước Pháp mà
bày biểu thiệt hơn.

☉

Thầy ma dưới mồ
ra tòa làm chứng?

TÒA án ở kinh thành nước

Hông-gơ-ri (Hongrie) vừa
gặp một việc hoảng hốt, quan
tòa muốn quơ lấy cái nón chánh
án của mình mà chạy, còn công
chúng xem xử đều sợ tái mặt.

Số là lúc ấy toà đang đợi một
người tới làm chứng, bỗng thấy
người đó hốt hơ hốt hải bước
vô, xin quan tòa cho mình khai
lập tức, là vì:

— Tôi ở dưới mã đồng lại
đây và phải trở về tức thời.

Nội toà sững sốt, tưởng đâu
thằng cha này là thầy ma mới
chết, ở dưới mồ chun lên, ra
tòa làm chứng; hay nó là một
thằng điên ở trong nhà thương
điên nào mới thoát ra.

Nhưng người ấy nói thật. Là
vì sau hỏi ra mới biết anh ta
làm nghề đào mã chôn xác người
chết. Lúc phải ra tòa làm chứng
là giữa lúc anh ta đang đào
một cái mã gấp cho người ta,
nhưng phải bỏ dở dang để ra

tòa, cho nên anh phải hơ hải
berlain thủ-tướng Hồng-mao, lật
đặt như thế.

100 người bị hết 99 người

Trăm người như một, ai ai
cũng hiểu, bệnh di-tính, nó làm
cho con người khó chịu hẳn thân
mỗi mết, đầu nặng, lưng đau,
xương nhức, ăn ngủ không được,
hay hồi hộp và dài đêm, mọi việc
đều chán nản, có khi biến ra
nhiều chứng bệnh khác nữa,
bệnh di-tính rất nên nguy hiểm.

Vậy ai có bị bệnh di-tính,
mộng tỉnh, muốn ngủ trước và
chắc chắn khỏi lầm lẫn. Nhờ tên
thuốc BỔ-DI-TÍNH hiệu ĐỨC-
TRỌNG là một thứ thuốc gia-
truyền chuyên trị bệnh di-tính,
đau thân rất linh nghiệm bấy
lâu nay, uống thường nó làm
tinh sung thần bổ, ăn ngủ được
nhiều, chứng di-tính, mộng tỉnh
đau lưng đều hết tuyệt. (Thuốc
này linh nghiệm cấp kỳ, uống nó
đầu có mơ-mộng với đàn bà cũng
không ra nữa). Mỗi ve 1p.00.

Nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG

số 280 đường Dellefosse

Xóm cũ CHOLON

(Trường học Xóm cũ đi tới 100
thước) Đẻ bán tại Ng-thị-Kinh góc
Chợ mới Saigon. Đức - Thăng
Dakao và khắp nơi.

LAIT
LE PATRE
OVOMALTINE
R. MONTESIER-SAIGON

Thái Bình Hoàn

(Trị ho lâu)

Đảm lạnh
tích-tụ trong
Phổi sa nh
trùng-độc, ăn
phá chất Phổi

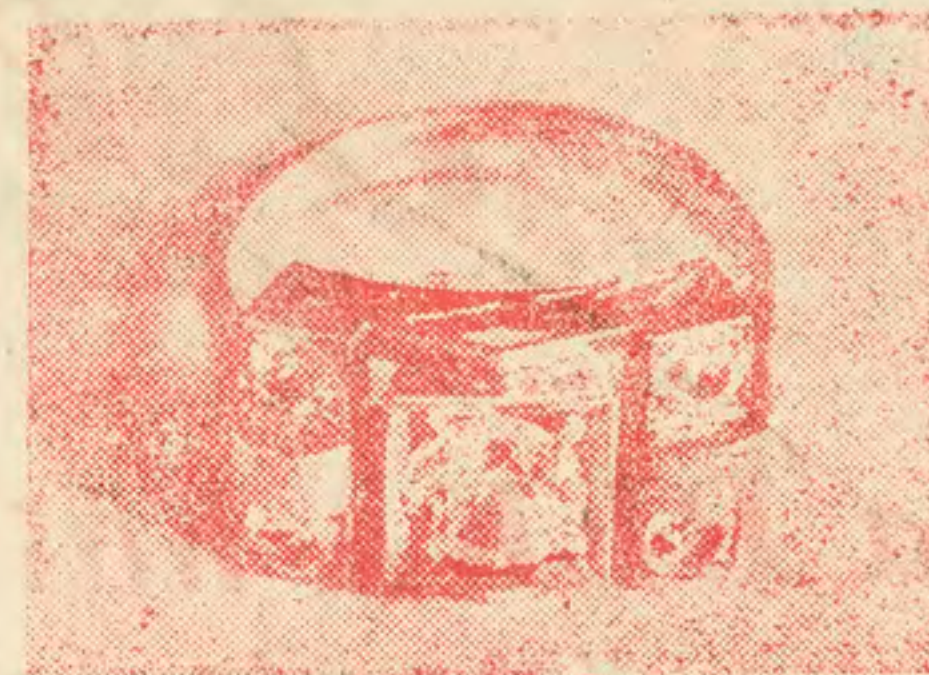
ti. Bệnh nhơn ho nhiều, nhứt
là về đêm, khạc ra có chỉ máu
trong đàm, chỉ ấy thiệt là mãnh,
Phổi lụn vụn bị vi-trùng ăn lở
ra đó. Con người lần lần ốm
gần như bộ xương, bần thần
đã dục, biếng ăn biếng ngủ.

Tuốc THÁI-BÌNH-HOÀN của
nhà thuốc Đại-Đông làm mát trái
tim bổ Phổi, trừ đàm, chữa lạnh
các vệt tích ở Phổi, dứt chứng
ho lâu ngày, ngừa được bệnh
lao.

Mỗi hộp ... 1p.50

Sở bảo chế ĐẠI-ĐÔNG
96, rue Pellerin - Saigon.

Cà rá đàn ông kiều đẹp, khéo lạ, nhận, hột xoàn
mới nặng 2 chỉ bạc pha vàng v, không đen có
giấy bảo kiết

S 709

Chevalière en argent platine
garantie absolument inaltérable

Nhiều kiểu chọn lựa. Gởi ảnh hóa giao ngân. Nhớ cho ni ngón tay.

QUAN-CHUA

Chế cà-rá đàn ông 21, rue Amiral Courbet - Saigon Tél.: 21.646

PHÒNG KHÁN BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH:

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mồm v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột v.v.v.v.

GIỜ KHÁM BỆNH:

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

DOCTEUR NGUYỄN-VĂN-TIỀN

CÓ CAP BẢNG VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère

Téléphone N° 21.163

(Sau vườn Bờ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat
và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH:

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA: lát, ghẻ, lở, loét, phong,
đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mủ, cóc v.v... BỆNH MÁU:
PHONG TÍNH, huyết kém, tê bại, nhức mồm, lao, mạch máu
sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, bạch, rết, kiết v.v... BỆNH
VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông: CÁC THỦ LẬU, ống đái
teo, bông đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà:
huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất
thường, đau đờn v.v...

Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chửa nhứt và
lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng rộng rãi, mát mẻ, thanh tịnh, vệ-sanh,
phòng tắm, phòng tiêu riêng, để cho bệnh nhơn ở xa muốn
ở tại nhà quan thầy cho dễ bề săn sóc.

Phòng khám bệnh Dương đường và Nhà bảo sanh

Docteur HỒ-VĂN-NHỰT

Nguyên lương-y phụ-tá về bệnh đàn bà ở Đại dương đường
BAUDELOCQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN - MÔN CÁC BỆNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH - SẢN

Trị các chứng bệnh: huyết bạch, đường kinh trời rớt, mất đường kinh, băng
huyết, đau tử cung, tử cung trệ, đau trứng, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh
sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rọi kiến và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà: DIATHERMIE, ELECTROCOAGU-
LATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 C et 9 D

Giấy thép nói N° 20.316

Sớm mai: từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều: từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi

DƯƠNG ĐƯỜNG và NHÀ-BẢO-SANH (clinique et maternité) TẠI PHÚ-
NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION.
N° 123. Giấy thép nói N° 20.424.

Dưỡng đường ở giữa ba màu vườn, đẹp đẽ, thanh-tịnh, và có không khí tốt. Phòng
bệnh nằm ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và thoáng mát. Có nhiều phòng tắm
riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cần mẫn và hợp vệ-sanh.